

சரீனிஹர்
'SARINI HAR

சரிநிகர்

சரிநிகர் சமூகமாக வாழ்வயிந்த நாட்டிலே - பாரதி

தாசிக்கும் அரசியல்வாதிக்கும் சிலேடை

அன்றொருநாள் மேடையிலே அவர்களை நாம் ஏசியதை இன்று வந்தேன் சொல்லி இரைகின்றீர் - இன்றுவரை நடக்காத ஒன்றையும் நாம் செய்யவில்லை. காசுக்காய் படுக்காத தாசியெவள் பகர்.

- ஈழமோகம்

இதழ் 42

மார்ச் 10-23, 1994

விலை 7/-

மட்டக்களப்பு மாநகரசபையும்

ஐ. தே. கட்சியின் கைகையில்?

பத்து லட்சத்திற்கும் பஜீரோ ஜீப்பிற்கும் விலைபோகும் மண்ணின் மைந்தர்கள்

(நமது நிருபர்)

நடந்து முடிந்த உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் மட்டக்களப்பு மாநகரசபையையும் தனது கையில் எடுத்துக் கொள்வதற்கான பேரம் பேசலில் வழமை போல ஐ.தே.க. தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருவதாகவும் ஈரோஸ் இயக்கசார்பில் போட்டியிட்ட சுயேட்சைக்குழுவை ஐ.தே.க. விலைக்கு வாங்கியுள்ளதாகவும் நம்பகரமாகத் தெரிய வருகிறது. லட்சக்கணக்கான பணமும் பஜீரோ ஜீப்பும் வழங்கப்படுமெனக்கூறி தம்மை மண்ணின் மைந்தர்களென அழைத்துக் கொள்ளும் ஈரோஸ் குழுவை விலைக்கு வாங்கிய பின், ரெலோ, புளொட் சார்பில் போட்டியிட்ட செழியன் தலைமையிலான சில் உறுப்பினர்களையும் விலைக்கு வாங்கி விடவும், அதன் பின் மாநகர சபை அதிகாரத்தைத் தமதாக்கி விடவும் ஐ.தே.க. முயன்று வருவதாக இங்குள்ள ஐ.தே.க. வட்டாரங்களின் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மிரட்டல், ஆயுதமுனையில் கள்ள வோட்டு ஆகியவற்றால் ஜனநாயகம் நிலவுவதை நிலைநாட்டிய அரசினதும் ஆளும் கட்சியினதும் பேரம் பேசலுக்குப்பின் இலாபமடையப் போவது யு.என்.பியே என்று சரிநிகர் சென்ற இதழில் சுட்டிக்காட்டியது உறுதியாகிவருகிறது என்பதை இச்செய்திகள் நிரூபிக்கின்றன.

தேர்தல் முடிந்தபின் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் மக்களை மேலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளன. மட்டக்களப்பு மாநகரசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஈரோஸ் குழுவினர் தேர்தல் காலத்தில் வெளியிட்ட பிரசுரங்களும் கொடுத்த வாக்குறுதிகளும் சொல்லில் அடக்கி தாங்களே மண்ணின் மைந்தர்கள். அரசுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தாங்கள் மாத்திரமே உறுதியானவர்கள், தங்களை ஆதரிப்பதன் மூலமே தமிழ் மக்கள் விடுதலை பெற முடியும், என்றெல்

லாம் தேர்தல் கூட்டங்களில் உரத்து முழங்கிய இவர்கள் தேர்தலில் பெற்ற இடங்கள் மூன்று. ஆனால் இப்போது சுயேட்சைக்குழுவின்தலைமை வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட பிரபாகரன் அரசு தரப்பினரின் 10 லட்சம் ரூபாய்க்கும் பஜீரோ ஜீப்பிற்கும் விலை போயுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. அதனால் ஏற்கனவே ஐ.தே.க.வுக்கு கிடைத்த 5 ஆசனங்களும் மோகன் குழுவினர்க்குக் கிடைத்த

1 ஆசனமும் பிரபாகரன் தலைமையிலான ஈரோஸ் சுயேட்சைக்குழுவின இணைவினால் கிடைத்த 3 ஆசனமும் சேர்த்து மொத்தம் 9 ஆசனங்களை ஐ.தே.க. தன்வசம் ஆக்கியுள்ளது. மண்ணின் மைந்தர்களென தம்மை வர்ணித்த பிரபாகரன் குழுவினர் இப்போது எதிரிக் கு எதிரி நண்பன் என்ற வகையிலேயே ஐ.தே.க.வுடன் தாம் இணைந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

→15

போடு புள்ளடி

சாராயத்துக்காக

மட்டக்களப்பில் அண்மையில் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சி தேர்தல்களைத் தேர்தல் திணைக்களம் நடத்தியது என்பதை விடவும் பொலிஸாரும், இராணுவத்தினரும் நாத்தினார்கள் என்பதை பொருத்தமானது என்று மட்டு மக்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றனர். அரசபடையினர் தேர்தலில் சம்பந்தப்பட்ட மாட்டார்கள் என படை அதிகாரிகளும் அரசாங்க உயர்மட்டத்தினரும் கூறிய வார்த்தைகள் யாவும் காற்றில் பறந்தன. பொலிஸாரும் அதிரடிப்படையினரும் வாக்குச்சாடிகளில் தமது வழமையான காடைத்தனத்தை கட்ட விழுத்து விட்டனர். குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் இருந்த வாக்குச்சாடிகள் யாவற்றிலும் அரசபடையினரின் காடைத்தனத்திற்கு குறைவேயில்லை.

செலுத்தியுள்ளனர். ஆறுமுகத்தான் குடியிருப்பு. ஏறாஜார், ஆயித்திய மலை, வாகரை, நாசிவன் தீவு ஆகிய இடங்களிலும் இதே மாதிரியான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன.

கிராமப்பகுதிகளை மட்டுமன்றி நகரப்பகுதிகளையும் இவர்கள் விட்டுவைக்கவில்லை. நகரின் மத்தியில் அமைந்துள்ள மெதடிஸ் மத்திய கல்லூரியில் நின்ற பொலிஸ் அதிகாரி வாக்களிக்க வந்தவர்களைப் பார்த்து உங்கள் வாக்குகளை நாமே போட்டுவிட்டோம் நீங்கள் வீடு செல்லுங்கள் எனக்கூறியுள்ளார்.

காத்தான்குடியில் இவ்வாறு நடந்ததன் விளைவாக இறுதியில் பொலிஸாருக்கும் முஸ்லீம் காங்கிரஸுக்கும் இடையில் மோதல் இடம்பெற்றது. துய்பாக்கி வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டன.

இதற்கிடையில் கிராங்குள வாக்காளர் அனைவரும் ஐ.தே.க.வுக்கே வாக்களிக்க வேண்டும் இவ்வாவிட்டால் புலி

→15

கடல் வலயத் தடைச் சட்டம் நீக்கப்படவுமில்லை நிவாரணமுமில்லை

மார்ச் முதலாம் திகதி தொடக்கம் வட பகுதியின் 'கடல் வலயத் தடைச் சட்டம் நீக்கப்படும்' என வெளியாகிய அரசாங்கத் தரப்புத் தகவல் வட பகுதி மீனவர்கள் மத்தியில் பெரும் மகிழ்ச்சியையும் வரவேற்பையும் பெற்றிருந்தது. இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு பேரிழப்புகளுக்கு ஆளாகியிருந்த அவர்கள் தமது கஷ்ட ஜீவனத்திற்கு விமோசனம் ஏற்பட்டதாகவே கருதி மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

அன்றாட உணவுக்குரிய போஷாக்கு மிக்க மீன் கிடைக்காமையினால் வட பகுதி மக்களுக்கு உணவுப் பஞ்சமும், அதனோடு போஷாக்கின்மையும் ஏற்பட நேர்ந்தது.

மன்னார்த் தீவு தொடக்கம் முல்லைத் தீவு வரையிலான வடபகுதியின் கரையோரப் பகுதிகளில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்த 15ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் இதனால் தொழில் இழந்திருந்தார்கள். தடைச் சட்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் கரைவலை மீன்பிடியில் ஈடுபட்ட இந்த மீனவர்கள் கடந்த இரண்டு மாதங்களாக பல உயிர்ப்பத்துக்களை எதிர்கொண்டார்கள்.

இந்த அறிவித்தல் பத்திரிகைகளில் வெளியாகியதும் கிளாலி கடலேரிப் பரப்பின் ஊடாக நடைபெறும் இரவு நேரப் படகுப் பயணமும் கூட ஆபத்து அற்றதாகவே அமையும் என எதிர் பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தார்கள்.

ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்களில் மாத்திரம் வடபகுதியைச் சேர்ந்த 45ற்கும் அதிகமான மீனவர்கள் கரைவலை மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் கடற்படையினரது பீரங்கிப் படகுத் தாக்குதல், துய்பாக்கிப் பிரயோகம்

→15

ஜனநாயக முறையில் மக்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர் - பிரதமர்

நன்றி: யூனஸ் -

சுந்த

சரிநிகர்
4. ஜெயரட்ன மாவத்தை
தும்பிரிகல்யாய
கொழும்பு -05
தொலைபேசி: 584380

பிரதம ஆசிரியர் சேரன்

தேர்தலில்

வெற்றி யாருக்கு?

உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் எதிர்பார்த்தபடி நடந்து முடிந்துள்ளன.

எதிர்பார்த்தபடியே வாக்குச் சாவடிகளில் துப்பாக்கி ஏந்திய பொலிவார்தும் இராணுவத்தினர்தும் கண்காணிப்பின் கீழ் வாக்குப் பெட்டிகள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன.

எதிர்பார்த்தபடியே வாக்களிக்கச் சென்ற மக்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள்.

'அமோகப்படியான வாக்குகளால்' எதிர்பார்த்தபடியே யூ.என்.பி 'வெற்றி' பெற்றுள்ளது.

ஐ.தே.கட்சி மீதும், அதன் அரசாங்கத்தின் மீதும் மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் தேர்தலாக இது அமைந்துள்ளது என்றும்,

தேர்தலின் போது போட்டியிட்ட சுயேட்சைக் குழுக்கள் உட்பட அனைத்துக்கட்சிகளும் ஐ.தே.காவிற்று எதிரானவை அல்ல என்பதால், இத்தேர்தல் அரசுக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியே என்றும்,

தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதை விடப் பெரிய வெற்றி தேர்தலை சிறப்பாக நடாத்தி முடித்ததிலேயே இருக்கிறது என்றும் ஐ.தே.க.வினர் எதிர்பார்த்தபடி கூறத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

தேர்தலில் தமக்கு வாக்களிக்குமாறு கோரிய தமிழ், முஸ்லீம் கட்சிகளும், வாக்களிக்காது நிராகரிக்கும்படி கோரிய கட்சிகளும் கூடத் தம்பங்குக்கு இத்தேர்தலின் முடிவுகள் தத்தம் கொள்கைகளுக்கு சாதகமானவையே என்று அறிக்கைகள் விடுகின்றன.

அதுவும் கூட எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்றுதான். யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் தம் விருப்பிற்கேற்ப வியாக்கியானம் செய்து கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் இத் தேர்தல் நடந்து முடிந்திருக்கிறது.

தேர்தலில் தமக்கு வாக்களிக்கும் படி கோரியவர்களும், வாக்களிப்பில் கலந்து கொண்டு வாக்குச்சீட்டை அழித்துவிடும்படி கோரியவர்களும் இந்த தேர்தலை அங்கீகரித்தவர்களே.

தேர்தல் நடப்பதற்கான மிக அடிப்படையான ஜனநாயக சூழல் கூட இல்லாத நிலையில் தேர்தல் நடப்பதை அங்கீகரித்ததை விட வேறெந்தப் பெரிய உதவிகளையும் இவர்களால் இந்த அரசுக்கு செய்திருக்க முடியாது.

எந்த ஒரு அரசியற் கட்சியும் கூட, இந்தத் தேர்தலை ஒரு திட்டமிட்ட அரசியல் சதியாக வலியுறுத்தவோ அதைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்று மக்களிடம் கோரவோ முனையவில்லை!

இப்போது கள்ள வோட்டுகள், தில்லுமுல்லுகள் இராணுவம் மற்றும் பொலிவாரின் அத்துமீறிய மிரட்டல்களை பட்டியல் போட்டுக் காட்டி தேர்தல் நடந்தமுறையை விமர்சிக்கின்றனர்.

இவர்களுக்கு, தாம் சொல்வதில் தமக்கே தெளிவு இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை

ஒருபுறத்தில் தேர்தலில் மோசடி நடந்திருப்பதாக கூறிக்கொண்டே மறுபுறத்தில் அதே தேர்தல் முடிவுகளை வைத்துக் கொண்டு மக்கள் ஐ.தே.க.வை நிராகரித்திருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள்!

அதுமட்டுமல்ல, தமிழ், முஸ்லீம் மக்கள் அரசினை நிராகரித்திருப்பதாக இத்தேர்தல் மூலம் இவர்கள் புதிதாக கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள்.

இதைக் கண்டுபிடிக்க தேர்தல் ஒன்று நடத்த வேண்டும் என்று நினைக்கும் இவர்கள் இன்னமும் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் தலைவர்களாக பவனி வருவதுதான் எமது தேசத்தின் சாபக்கேடு.

இந்தத் தேர்தல் அல்ல, இன்னும் எத்தனை தேர்தல்கள் நடாத்தப்பட்டாலும் கூட இவர்களுக்கு இதே பதில்தான் கிடைக்கப் போகிறது.

தேர்தல்களை நடாத்துவதற்கு விரும்புவது அரசு; அதன்மூலம் அது சாதிக்க விரும்புவவைகள் பல. உள்ளூராட்சிச் சபைகளில் ஒரு சிலரை உறுப்பினர்களாக்குவது போன்ற சில்லறை நோக்கமல்ல அரசிடம் இருப்பது.

அது தமிழ், முஸ்லீம் இனங்களின் என்றென்றைக்குமான அடிமைச் சாசனத்தை அரசியல் சட்டமாக்குவதே.

இதை நாம் அடிக்கடி இவ்விடத்தில் வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம்.

யாருக்குப் புரிந்தாலும், இவையெல்லாம் இந்தக் கட்சிகளுக்கு ஒரு போதும் புரியப் போவதில்லை என்பதற்கு இந்தத் தேர்தல் இன்னொரு உதாரணம்.

போகட்டும் மக்களுக்குமா அது புரியாமல் போய்விடும்?

எருமைத் தயிரைப் பற்றிப் பேசினாலேயே நாவில் நீரும். இந்த எருமைத் தயிருக்கும் பேர் போன இடம் ஆலங்கேணி. ஆனால் இன்று ஆசைக்கு ஒரு எருமையோ, அல்லது மாதோ கூட இந்த மக்களிடம் இல்லை. விவசாயம் செய்ய ஒரு துண்டு காணி கூட இவர்களிடம் இல்லை. விவசாயக் காணிகள் உள்ள இடம் முழுவதும் தடைசெய்யப்பட்ட பிரதேசமாகக் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இந்த மக்களின் பிரதான தொழில்களான விவசாயமும், கால்நடை வளர்ப்பும் படுத்து விட்டது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கிண்ணியாவில் பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவில் அமைந்திருக்கும் சுமார் 650 குடும்பங்களைக் கொண்ட ஆலங்கேணியும் ஈச்சந்தீவும் இன்றைக்கு இப்படித்தான் இருக்கிறது.

ஆவ அதிகாரிகளால் வற்புறுத்தப்பட்டனர். மிரட்டப்பட்டனர்! இறுதியில் சிறுவர் பராமரிப்பு நிதியத்தின் (S.C.F. U.K) உதவியுடன் ஒக்ரோபர் மாத நடுப்பகுதியில் மீளக் குடியேற்றப்பட்டனர். ஒலைக் குடிசைகளில் நிச்சயமற்ற எதிர்காலத்துடன் இன்று வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் 70 சதவீதமானவர்கள் விதவைகள். ஆண்களற்ற குடும்பங்களே அதிகம். ஒரு தலைமுறையினர் அப்படியே இங்கு இல்லை. அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமல் போய்விட்டனர். ஒரு பகுதியினர் சிறையில் உள்ளனர். மற்றொரு தொகுதியினர் போராட்டத்தில் இணைந்து இறந்தும் விட்டனர். பொதுவாக இன்று நோக்கின் ஆசைக்கு ஒரு வீட்டற்ற கிராமமாகவும், விதவைகள் நிறைந்த கிராமமாகவும், அநாதைகள் அதிகரித்த கிராமமாகவும் திருகோணமலை மாவட்டத்திலேயே

விநாயகர் மகாவித்தியாலய அகதிமுகாமிலிருந்து 44 பேர்
கிண்ணியாத் துறையில் 8 பேர்
கிளப்பன் போக் அகதிமுகாமிலிருந்து 30 பேர்

காணாமல்
போனவர்களின்
கதி
என்ன?

90 ஜூனில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது ஈழப்போரின் போது இம் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து கண்டல் காடு எனும் இடத்தில் தங்கியிருந்தனர். ஆலங்கேணிப் பகுதியில் சண்டை ஓய்ந்த பின்னர் ஜூலை மாத நடுப்பகுதியில் இம் மக்கள் எல்லோரும் ஆலங்கேணி விநாயகர் மகாவித்தியாலயத்தில் தங்கியிருந்தனர். அவ்வேளையில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சில நிவாரண உதவியை வழங்கின. இப்பிரதேசம் முழுவதும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

1990 ஓகஸ்ட் மாதம் 06ம் திகதி இவ்வகதி முகாமைச் சுற்றி வளைத்த இராணுவத்தினரும் முஸ்லீம் ஊர்காவல் படையினரும் 44 பேரைக் கைது செய்து விசாரணைக்காகக் கூட்டிச் சென்றனர். இந்த 44 பேரும் இதுவரை காணாமல் போனவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்கள் பற்றி எந்த முடிவும் இல்லை. இவர்கள் அனைவரும் குடும்பஸ்தர்கள். 5-6 பிள்ளைகளைக் கொண்ட குடும்பத் தலைவர்கள். இவர்களில் ஆசிரியர்கள், எழுதுவினைஞர்கள், சாதாரண உத்தியோகத்தர்கள், விவசாயிகள், கூலி வேலைக்காரர்கள் எனப்படல வகையினர் அடங்குவர். இவர்களின் நிலையை அறிவதற்காக மனைவிமார்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் சொல்ல முடியாதவை. மனித உரிமைப் பணியகங்களுக்கு அறிவித்துக் கூட "தேடிப்பார்க்கிறோம்" என்றே பதில் வந்துள்ளது.

கைதுகள், காணாமல் போனமை இவ்வாறு இருக்க இந்த மக்கள் சொந்த ஊர் அகதிமுகாம்களில் இருக்கும் போதே அவர்களது வீடுகள் யாவும் கண்முன்னாலேயே இராணுவத்தினர் தலைமையில் கிண்ணியாப் பகுதியைச் சேர்ந்த சில முஸ்லீம்களால் உடமைகள் குறையாடப்பட்டு வீட்டுக்கதவுகள், யன்னல்கள், ஓடுகள், மரங்கள், கற்கள், என்று எல்லாமே மாட்டு வண்டிகளிலும் ரக்கர்களிலும் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன. இறுதியில் மா, பலா, பனை, தென்னை போன்ற பச்சை மரங்கள் கூட விறகுக் காக்க தறித்து ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன. இவ்வாறு நடந்து கொண்டிருந்த வேளை திடீரென முஸ்லீம் -தமிழ்ப் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. ஆலங்கேணி அகதிகள் முகாமைத் தாக்குவதற்கு முஸ்லீம்கள் ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தகவல் வந்தது.

எஞ்சியிருந்த மனித உயிர்களை மாத்திரம் காப்பாற்றுவதற்காக எடுத்த முயற்சியின் விளைவாக இராணுவத்தினரால் 1990 ஓகஸ்ட் மாதம் 09ம் திகதி - லொறிகளிலும் பஸ் வண்டிகளிலுமாக - கிளப்பன் போக் அகதிகள் முகாமுக்கு இடம் மாற்றப்பட்டனர். வரும் போதே கிண்ணியாத் துறையில் வைத்து ஊர்காவல் படையினரால் இறக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்ட எட்டுப்பேர் இன்னுமில்லை. அவர்களும் காணாமல் போனவர்களே.

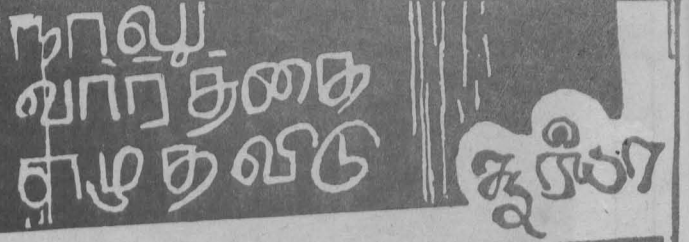
1990 ஓகஸ்ட் நடுப்பகுதியில் இருந்து சீனக்குடா விமானப்படைத் தளத்துக்குள் அமைந்துள்ள களஞ்சிய மண்டபங்களான கிளப்பன் போக் அகதிகள் முகாமில் 1993 ஒக்ரோபர் மாதம் வரை தங்கியிருந்தனர். இந்த இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் 30 தடவைகளுக்கு மேல் சுற்றி வளைப்புகளும், இரவு நேரக்கடத்தல்களும், பெண்கள் மீதான பாலியல் படைக்காரர்களும் நடப்பெற்றன. கிளப்பன் போக் அகதிகள் முகாம் சுற்றிவளைப்பில் கைது செய்யப்பட்ட 30 பேர் வரை இன்னும் திருகோணமலை, கருத்துறை ஆகிய சிறைச்சாலைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த தகவல்களாலான களஞ்சிய மண்டபங்களில் மக்கள் உலர் உணவு நிவாரணத்துடன் மட்டும் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் என்பதை எண்ணிக் கூடப் பார்க்க முடியாதுள்ளது. அவ்வளவு கொடுமை. வெயில் கொடுமை, நீரில்லை, சனநெருக்கம். அதற்குள்ளும் இரவு நேரங்களில் புலி வேட்டை! என்ன செய்வது? யாரிடம் முறையிடுவது? எல்லாவற்றையும் இந்த மக்கள் தாங்களினார்கள்.

இவ்வாறு இருந்த வேளை 1993 செப்டம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் சொந்த இடங்களில் மீளக் குடியமருமாறு இரா

வன்செயல் பாதிப்பில் முன்னணியில் நிற்கிறது ஆலங்கேணி.

இன்று இந்த மக்களுக்குத் தொழில் இல்லை. தொழில் செய்ய ஆண்களும் இல்லை. தற்காலிக குடிசை அமைப்பதற்கு சிறுவர் பராமரிப்பு நிதியம் (S.C.F) செய்த உதவியைத் தவிர அரசு எந்த உதவியையும் வழங்கவில்லை. காணாமல் போனவர்களைக் கொண்ட 60க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது. இக்குடும்பங்களில் மனநோய் இறப்பும், தற்கொலை இறப்பும் அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த பெப், முதலாம் திகதி அன்று கூட 11 ஆம் ஆண்டு கல்வி கற்கும் மாணவி செல்வி. தங்கராசா நந்தினி (16 வயது) என்பவர் பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்குச் சென்றதும் பின்னரே நித்திரை கொண்டார். எழும்புவே இல்லை. இறந்துவிட்டார். இவளது குடும்பத்தில் 06 பிள்ளைகள். இவள்தான் மூத்தவள். தந்தை கடந்த 90 ஓகஸ்ட் 06 இல் ஆலங்கேணி வி.ம.வி. அகதிகள் முகாமில் வைத்துக் கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமல் போய்விட்டார். அம்மாவின் தம்பியான இவளது மாமாவும் கைது செய்யப்பட்டுக் காணாமல் போய்விட்டார். இதனால் ஏற்பட்ட உள்பாதிப்பு வருமை, பட்டினி, மனக்கவலை வாழ்வை மாய்த்து விடுகிறது. சிலர் விரகதி கொண்டு நஞ்சுருந்தி மரணமடைகின்றனர். இறுதியில் இந்த மக்கள் இனிமேல் இந்த மண்ணை விட்டுப்போவதில்லை. செத்தாலும் சொந்த மண்ணில் சாவது மேலானது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். இந்த மக்களிடம் இன்று எதுவுமில்லை ஆகவே யாருக்கும் அஞ்சப் போவதுமில்லை.

சுரமம்

அன்று வீடு திரும்பினோம். மன தில் உறத்தலுடன் கூடிய குதுகலம் இருந்தது. நித்திரை கொள்ளாமல். சோளம் பெயரத் தொடங்கிய காலம். புழுதியை அள்ளி வீசவில்லை. இளந் தென்றலாக வீசியது. பனைகளில் நுங்குகள் குலை குலையாகப் பிடித்திருந்தன. இளநுங்கு - அருமையான பதம். பனங்காணிகளில் விடிகிற பொழுதுகளில் போனாலும் நுங்குகள் பொறுக்க

வேறு எங்குதான் பேசுவது? தாய் தந்தையருடனா பேச முடியும்? வாசிகசாலையில் இன்னொரு அட்டையில் எழுதியபடி இருக்கும் "தயவு செய்து குந்துகளில் இருக்க வேண்டாம்." ஆனால் அரசியல் பேசுவதையும் குந்துகளில் இருப்பதையும் யாராவதான் தடுத்து நிறுத்த முடிந்தது? அவர்களின் வாய்களில் கரேஷ் அண்

ளைஞர் பேரவை உருவாகியது. தமிழ் மகளிர் பேரவை இயங்கியது. ஊர் தோறும். அதன் வீதி தோறும். கோயில் தோறும், அதன் மண்டபங்கள் தோறும் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை மகளிர் பேரவை நடத்தியது. இளைஞர் பேரவை அதற்குத் துணை போனது. காலையில் இருந்து மாலை வரை சத்தியாக்கிரகம். உண்ணாவிரதம். மங்கையகர சி அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்கி வைப்பார். அவரும் அங்குள்ள பெண்களுடன் உண்ணாவிரதம் இருப்பார். மாலை யில் அமிர்தலிங்கம் அதனை முடித்து வைப்பார். உணர்ச்சி வசப்படாமல் அமைதியாக, ஆழமாக, தர்க்க நியாயங்களுடன், எல்லோர்க்கும் கேட்கக் கூடிய அழகு தமிழிலும் உரை நிகழ்த்துவார். வேட்டி, வெள்ளை சேட், 'வெள் மண்டை' அமிர்தலிங்கத்தின் அழகான உருவம். "பேஜோகா 304" காரில் வருவார். உதய சூரியன் கொடி பறக்கும்.

எங்கிருந்து தொடங்குவது?

லாம். ஒரு கண் ஈய்க்கப்பட்டிருக்கிற நுங்குகள். ஆட்டுக்குச் சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை கொஞ்சம் குறையும். மாலைகளில் அம்மா குந்திப் பிடித்தார் என்றால் பத்து நுங்குகளை ஒரே சீவலில் சீவித் தள்ளுவார். ஆடுகள் நுங்குகளை விரும்பிச் சாப்பிடும். வயிறு புடைத்து நின்றன ஆடுகள். சிவகுமாரனின் படங்கள் பத்திரிகைகளில் வந்தன. மீசை அரும்பாத இளமுகம். பதமான இளம் நுங்கு போலிருந்தது அவன் முகம். தென்றல் வீசியது போலிருந்தது அவன் புன்னகை. அவன் முகத்திலிருந்து, அவன் புன்னகையிலிருந்து இன்னொன்றையும் கவனித்தோம்.

னாவின் பெயர் அடிபடுவதற்கு அதிக நாட்கள் எடுக்கவில்லை. இவர்களில் வேலை தேடியவர்கள் அதிகம் இருந்த படியால், அரசாங்க சார்பானவர்களாக இருந்தார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களில் பொலிஸ் வந்தது. பொலிஸ் வருகிற போது நாங்கள் மைதானத்தில் கிளித்தட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தோம். எப்படி ஓடினோம் என்பது இன்னமும் தான் நினைவில்லை. சறுக்காமல், சரியாமல் வளைவுகளையும், முடக்குகளையும் எப்படி கடந்தோம் என்பதும் ஞாபகமில்லை. எப்படியோ நான் வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டேன்.

காற்றிலும் வலியன் நீ!

எங்களுடன் கிரிக்கட் விளையாடிய கரேஷ் அண்ணா. ஒரு பந்து வீச்சில் 'கிளின் போல்ட்' ஆக்கிய கரேஷ் அண்ணா. வாய் தவித்தது. நெருங்கியவர். மைதானத்தில் ஒரே பந்தை இருவர் கைகளும் அணைத்திருக்கின்றன. ஒரே மண்ணை இருவர் கால்களும் மிதித்திருக்கின்றன. வாய் தவித்தது. யாரிடமாவது சொல்ல வேண்டுமென்று வாய் உள்ளியது. "அட நம்ம கரேஷ் அண்ணாவா? கவலை குழந்தை. இவருக்கா இந்தக் கதி? இவர்தான் சிவகுமாரன் என்பது ஏன் முன்னரே தெரியாமல் போனது? அம்மாவிடம் சொன்னேன். ஐயாவிடம் சொன்னேன். "சிவகுமாரனை எனக்குத் தெரியும்." "பேசாமல் இரு..." நம்ம ஊரிலும் 'பந்தங்கள்' இருக்கிறார்கள். நம் இளைஞர் சிலருக்கு அரசாங்க ஆதரவு அப்போது தேவைப்பட்டது. வேலையில்லாத வாசிகசாலையில் குடியிருந்தவர்கள் அவர்கள். காலையில் போனாலும் ஊர்ப்புதினங்கள், அரசியல், புதினங்கள் வாசிகசாலையில் இருந்து சப்பப்படும். பின்னேரம் கடலை மைதானத்தில் பந்தடி. 'தொப்பு தொப்பு' என்று சத்தம் கேட்கும். பொன்னிப்புலம் அல்லது உயனை ஆகிய பணையால் குழல் பட்ட மைதானங்கள். பொழுதுபட வந்து விடுவார்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் 'வெள்ளை வோட்' விளையாட்டை நிறுத்தி விட்டு, வந்து 'மேல் கழுவி' வேட்டி கட்டி அம்மன் கோயிலுக்கு வந்தால், பூசை முடிந்த பிறகு பத்துமணி வரை கதைக்கலாம். அரசியல் கவாரன்யமானது. வாசிகசாலையில் ஒரு அட்டை தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். இவ்விடம் அரசியல் பேச வேண்டாம்"

முச்சிரைக்க நான் அம்மாவிடம் சொன்னேன்! "ஆனந்தன்னை வீட்டிலை பொலிஸ்." ஆனால் அடுத்த நாள் தெரிந்தது. ஆனந்தன்னை வீட்டிலை இல்லை. வெகுநாளாக ஊரிலும் இல்லை. அடிக்கடி பொலிஸ் வந்தது. அந்தச் சின்ன மைதானம் கடலை போல இருந்தது. கடலைக்குப் போவது போல பயம். கனவில் பேய் வருகிறது போல திகில். அந்தத் தவணை விளையாட்டுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தோம். சிவகுமாரன் பற்றிய செய்திகள் இந்த நேரத்தில் காற்று வாக்கில் படத் தொடங்கின. பொலிஸ் தேடியது. ஒளித்துத் திரிந்தது. தோட்டங்களில் ஒளித்தது. ஊர் ஊராக ஒளித்தது. தோட்டங்களுக்கிடையில் பொலிஸ் துரத்திய போது நஞ்சைக் குடித்தது. ஆஸ்பத்திரியில் இறந்து போனது. சிவகுமாரனின் செத்த வீட்டிற்கு உரும் பிராயில் நிறைகொள்ளச் சனம் என்று ஊரில் பேசிக் கொண்டார்கள். "அன்புத் தம்பி சிவகுமாரா" என்று கோவை மகேசன் கதந்திரலில் எழுதினார். "அலைகடலெனத் திரண்ட கூட்

அமிர்தலிங்கம் நமது தளபதி. அமிர்தலிங்கம் நமது தலைவர். ஜீ ஜீ பொன்னம்பலம் நாட்டில் இல்லை. செவ்வநாயகத்திற்கு வயது போய்விட்டது. மற்றும் அவர் பாராளுமன்றத்தில் பேசத்தான் வாய்க்கு. நம்முடைய நிற்பவர்கள் அமிர்தலிங்கம், சிவசிதம்பரம், தர்மலிங்கம். இவர்களே நமக்கானவர்கள். இவர்கள் நம் தலைவர்கள். இவர்களை நம்பி நம் அரசியல் விரிந்தது. அரசு தன் கரங்களை எட்டுத் திசைகளிலும் பதித்தது. இளைஞர் பேரவையைச் சேர்ந்த பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். நமக்குத் தெரிந்தவர்கள் காசி ஆனந்தன், வண்ணை ஆனந்தன், மாவை சேனாதி ராஜா, இப்படியாக. காசி ஆனந்தன், சிறையில் தனக்கு நேர்ந்த கொடுமை பற்றி கதந்திரத்தின் வெளியீடான 'கடர்' சஞ்சிகையில் எழுதினார். வாசித்தோம். இரத்தம் கொதித்தது. இவர்கள் நமக்குத் தியாகிகள். அவர்கள் தியாக வாழ்வை மேற்கொண்டவர்கள். எப்பேர்ப்பட்ட தியாகம் அது. அவர்கள் விடுதலையாகி வருகிற போது, யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்தில் மக்களும், எம் தலைவர்களும் அவர்களுக்கு மாலை அணிவித்து வரவேற்றார்கள். ஊரெல்லாம் இவர்கள் பற்றியே பேச்சு. ஊர் ஊராக இவர்களுக்கு வரவேற்புக் கூட்டம். காசி ஆனந்தன் வந்த போது இரண்டாவது கூட்டம் எங்களுடைய அம்மன் கோயில் தெற்கு வீதியில் மேடை கட்டப்பட்டது. யார் நினைத்தார்கள் இவ்வளவு சனம் வருமென்று?

அ.டேவிட் நந்தகுமார்

டத்தின் புகைப்படத்தை ஈழநாடு பிரசுரித்தது. கண்ணீர் அஞ்சலிகளை சனசமூக நிலையங்கள் வெளியிட்டன. தளபதி அமிர்தலிங்கம் இரங்கல் உரை நிகழ்த்தினார். "தம்பி சிவகுமாரன் ஏன் இறந்தான்? என்று கேட்டு மங்கையகர சி அமிர்தலிங்கம் முந்தானைத் தலைப்பால் வாய் பொத்தி அழுதார். எங்கள் கவலை உச்சங்களைத் தொட்டன. "காற்றிலும் வலியன் நீ..." என்று கவிதை பிறந்தது. இதுதான் அதற்குரிய காலம். தமிழர் கூட்டணி வீறுடன் எழுந்தது. தமிழி

'அவ்வப்போது பறித்த அக்கரைப் பூக்கள்'

மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பில் இன்னொரு தொகுப்பு அவ்வப்போது பறித்த அக்கரைப் பூக்கள். பல நாடுகளின், பல மொழிகளின் கவிஞர்களது சில கவிதைகள் இத் தொகுப்பில் தமிழாக்கப்பட்டுள்ளன. வ.கீதா, எஸ்.வி.ராஜதுரை இவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட கவிதைத் தொகுப்பு இது. ஏவவே தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட பல கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. மாசேதுங் கவிதைகள் (கே.கனோஸ்) பாலஸ்தீனக் கவிதைகள் (எம்.ஏ.ஹு.மான், இ.முருகையன்), அறைக்குள் வந்த ஆபிரிக்க வானம் (இந்திரன்) சோஷலிசக் கவிதைகள் (பலர்) முதலானவை குறிப்பிட வேண்டியன. யாவும் அரசியலைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டன. உலகப்பரப்பின் ஒவ்வொரு அரசியல் கணங்களையும் இத் தொகுப்பில் கவிதையாகத் தரிசிக்க முடிந்தது. தோழர் மாசேதுங்கின் அரசியல் அனுபவங்களையும் சீனாவின் அரசியல் நிகழ்ச்சிகளையும், மாசேதுங் கவிதைகள் எடுப்புடன் வெளியிட்டன. தனிமனித அனுபவம் சமூக அனுபவமாக விரிந்திருப்பதை இக்கவிதைகள் கோடிட்டன. தன் துன்பம், விரக்தி, நம்பிக்கையின் இக்கவிதைகளில் வெளியிடப்படவில்லை. எத்தகைய அனுபவங்களுடாகவும் அழகு, சமூகமாற்றம், புரட்சியை நோக்கிய பயணம் என்பனவே மாசேதுங்கின் கவிதைகளின் பிரதான பண்பு. அறைக்குள் வந்த ஆபிரிக்க வானம் தொகுப்பு, பிரதானமாகக் கவிதைகளையும், சில சிறுகதைகள், நாடகம், கட்டுரை ஆகியவற்றையும் தமிழாக்கம் செய்திருந்தது. ஆபிரிக்க மக்களின் இன்னல்களை இவை எடுத்தியம்பின. நல்ல தொகுப்புகளில் ஒன்று. உலக நாடுகளின் சமூக மாற்றத்தை அவாவுகிற, சோஷலிசப் போராட்டத்தை நம்புகிற கவிதைகள் சோஷலிசக் கவிதைகள் இவ் காணப்பட்டன. விதந்து குறிப்பிட வேண்டியவை இக்கவிதைகள். செய்தியைத் தெரிவிப்பனவாக இருந்தவை இவை. கோடிமிட அவை முயலவில்லை. தமிழின் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்களான எம்.ஏ.ஹு.மான், இ.முருகையன் இவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட 'பாலஸ்தீனக் கவிதைகள்' ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கிலும், சற்று மாற்றத்தையும் உண்டு பண்ணியது. தமிழ்மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக பரிணமித்த 1982 காலப்பகுதியில் 'பாலஸ்தீனக் கவிதைகள்' வெளியாகியது. போராட்டத்தில் அக்கறை கொண்ட பல கவிஞர்களை இத்தொகுப்பு பாதித்தது. பலரது கவிதை வடிவங்கள் பாலஸ்தீனக் கவிதைகளின் வடிவத்தை ஒத்திருந்தது "துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் அவன் மாப்பையும் முகத்தையும் நொறுக்கின. தயவு செய்து மேலும் விவரணம் வேண்டாம். நான் அவன் காயங்களைப் பார்த்தேன். அதன் பரிமாணத்தைப் பார்த்தேன் நான் நமது ஏனைய குழந்தைகள் பற்றி எண்ணுகிறேன். குழந்தையை இடுப்பில் ஏந்திய ஒவ்வொரு தாயையும் பற்றி எண்ணுகிறேன் அன்புள்ள நண்பனே அவன் எப்போது திரும்பி வருவான் என்று கேட்காதே மக்கள் எப்போது கிளர்ந்தெழுதவார்கள் என்று மட்டும் கேள்." இவை ஞாபகத்திலிருந்த சில வரிகள். 1982 இன் பின் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் பாலஸ்தீனத்தை ஒத்ததாக இருந்தது. 'இரத்தமும், சதையும், நினைமும்...' எனக் கொடுமான அனுபவங்கள். அவ்வனுபவங்களிலிருந்து எமது கவிதையும் பாலஸ்தீனக் கவிதை போல எழுந்தன. அதன் வீச்சைப் பெற்றன. மேற்கூறிய ஆவேசம் பெற்றெழுந்த 'தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட கவிதையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட வடிவத்தைக் கொண்டது. அவ்வப்போது பறித்த அக்கரைப் பூக்கள். இவர்கள் (வ.கீதா, எஸ்.வி.ராஜதுரை) ஏவவே அண்ணா அக்மதோவா கவிதைகள், மண்ணும் சொல்லும்; மூன்றாம் உலகக்கவிதைகள் முதலான தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளனர். இத்தொகுப்பு அரசியலை மட்டும் பாடு பொருளாகக் கொண்டவை அல்ல. பல்வேறு அனுபவங்களாக விரிந்தவை இக்கவிதைகள். இவை குறிப்பிட்ட காரணம் பற்றித் தெரிவு செய்யப்பட்டவை அல்ல. இல்லை, குறிப்பிட்ட காரணம் இருக்கிறது. " சில கவிதைகளைப் படித்தவுடன் அவற்றைத் தமிழாக்கம் செய்யக் கைகள் பரபரக்கும்" என்கிறார்கள். அது ஒன்றுதான் காரணம். ஆதலினால், கவிதையின் பல்வேறு பொருள்களை இத்தொகுப்பில் பார்வையிட முடிகிறது. இவர்கள் கூறுகிறார்கள்; எந்தவொரு மிகச் சிறந்த மொழியாக்கத்திலும் கூட மூலப் படைப்பின் 'ஆன்மா' அப்படியே தக்கவைத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை, தக்க வைத்துக்கொள்ளவும் முடியாது. மொழியாக்கத்தின் போது மூலப் படைப்பிற்கு 'சேதாரங்கள்' ஏற்பட்டு விடுகின்றன, சில விஷயங்கள் இழக்கப்பட்டு விடுகின்றன." இவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது. இதனால் முழுமையைத் தரிசிக்க முடிவதில்லை என இவர்கள் சொன்னால் சரி. ஆனால், ஒரே கவிதையை இருவர் மொழிமாற்றம் செய்யும் போது அவரவர் ஆளுமைக்கேற்ப கவிதையின் வடிவம் மாறுபடுவதையும் காணமுடிகிறது.

சரிநிகர்

ஜனவரி 14-27ம் திகதிய சரிநிகர் பத்திரிகையில் வெளிவந்த "தொண்டமான் - ஐ.தே.கட்சி; உறவும், பிரிவும்?" எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை தொடர்பாக பல விதமான அபிப்பிராயங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

சாதகமானதும் பாதகமானதுமான அவ்வப்பிராயங்கள் தொடர்பான பல விடயங்களை தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் இதனை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லலாம் என நம்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தளவில் இ.தொ.கா. என்பது தொண்டமானின் தனிச் சொத்து அல்ல. அது மலையக மக்களுக்கு உரிமையான அமைப்பாகும். எனவே இந்த அமைப்பானது மலையக சமூகத்தின் சமூக நலன்களையும், அச்சமூகத்தின் பெரும்பான்மையினரான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாக்க நலன்களையும் பாதுகாப்பதோடு மலையக மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்கக்கூடிய வழிவகைகளில் செயற்படல் வேண்டும் என்பது தான் எனது எதிர்பார்ப்பு. எனவே தனி மனிதத் தலைமைத்துவத்திற்கும், தனி மனித அபிவாசைகளுக்கும் அடிமைப்பட்டு மேலே குறிப்பிட்ட கட்டுரையில் நான் கூறியுள்ளதைப் போல - இ.தொ.கா.பாழாகுவதிலிருந்து பாதுகாப்பது மலையக மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை விரும்புகின்ற எல்லோரினதும் கடமையாகும்.

தொண்டமான் ஐ.தே.க. உறவு

தொண்டமான் ஐ.தே.கட்சி உறவின் தன்மை பற்றி நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் எழுதி வந்துள்ளேன். இவையாவும் இவ்வாத எதிர்ப்பாளன் என்ற அடிப்படையில் ஜனநாயக நிலைப்பாடுகளில் இருந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட விமர்சனங்களாகும்.

தொண்டமான் - ஐ.தே.க உறவானது ஐ.தே.கட்சியைப் பலப்படுத்த உதவிய தன் மூலம் ஐ.தே.கட்சியின் பேரினவாத மேலாதிக்க நிலைப்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்தவும், சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான படுகொலையுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கும், இரு புறங்களிலுமுள்ள தீவிரவாத சக்திகளைப் பலப்படுத்தவும், சிறுபான்மையினரின் நியாயபூர்வமான உரிமைகளைப் பெரும்பான்மையினர் ஏற்றுக் கொள்ள வைப்பதற்குத் தேவையான அரசியல், கருத்தியல் சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு தடையாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை நான் பல முறை சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன்.

இ.தொ.கா - ஐ.தே.க. உறவானது இரு கட்சிகளினதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கை ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்றல்ல. தொண்டமானினதும் ஐ.தே.கட்சியின் அவ்வப்போதைய தலைமைகளினதும் தனிப்பட்ட உறவாகவே இது இருந்து வந்துள்ளது. ட்வி சேனநாயக்கா முதல் டி.பி. விஜயதுங்க வரையிலான ஐ.தே.கட்சியின் அவ்வப்போதைய தலைவர்களைப் புகழ் பாடுவதன் மூலம் தனது உறவைப் பலப்படுத்திக் கொண்ட தொண்டமான், டி.பி. விஜயதுங்க ஜனாதிபதியானவுடன் "ஜனாதிபதி மிகவும் நல்லவர். அவர் எமது மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்புகின்றார். ஆனால் மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்குகிறார்கள் இல்லை" என தனது நிலைப்பாட்டை வெறும் வார்த்தைகளின் மூலம் நியாயப்படுத்த முயற்சித்தார். ஆனால் தொண்டமானின் முகமூடியைக் கிழித்தெறியும் விதமாக அமைந்துவிட்டது ஜனாதிபதி விஜேதுங்கவின் சமீபகால நடவடிக்கைகள்.

ஐ.தே.கட்சியின் முன்னைய தலைவர்களைப் போல சொல்லென்றும், செயலொன்றும் என இல்லாமல் ஐ.தே.கட்சியின் எதிர்பார்ப்பான பேரினவாத மேலாதிக்க ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதையும், (சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை வழங்குவதற்கும்) பெரும்பான்மையினர் அனுபவிக்கும் சலுகைகளை விட்டுக் கொடுக்க இயலாது என ஜனாதிபதி கூறுவதைப் போல) அதற்கெதிரான விடயங்களை இராணுவரீதியில் முறியடிப்பதையும், (இந்நாட்டில் இனப் பிரச்சினை அல்ல இருப்பது பயங்கரவாதப் பிரச்சினை மட்டுமே என்று கூறுவதைப் போல) மிகத் தெளிவாக வெளியிட்டு அரசு ரம் செய்து வருவதன் மூலம் ஐ.தே.கட்சியின் சுய ரூபத்தை வெளிக்காட்டி வருகின்றார் ஜனாதிபதி விஜேதுங்க. அதமட்டுமல்ல, முழு இலங்கையையும் ஒரேதேர்தல் தொகுதியாகக் கொண்டு ஜனாதிபதி அபேட்சகர் போட்டியிடும் போது, சிறுபான்மையினரின் ஆதரவையும் திரட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடும் அபேட்சகர், சிறுபான்மையினரின் எதிர்ப்புக்கள் தொடர்பாக கரிசனையுடன் செயற்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதால் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்து அடுத்த ஜனாதிபதியை பாராளுமன்றத்தினால் தெரிவு செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க முயற்சி செய்து வருகின்றார்.

இ.தொ.கா.வின் எதிர்காலம்?

மலையக வழங்குவதற்கும் பெரும்பான்மையினர் அனுபவிக்கும் சலுகைகளை விட்டுக் கொடுக்க இயலாது என ஜனாதிபதி கூறுவதைப் போல) அதற்கெதிரான விடயங்களை இராணுவரீதியில் முறியடிப்பதையும், (இந்நாட்டில் இனப் பிரச்சினை அல்ல இருப்பது பயங்கரவாதப் பிரச்சினை மட்டுமே என்று கூறுவதைப் போல) மிகத் தெளிவாக வெளியிட்டு அரசு ரம் செய்து வருவதன் மூலம் ஐ.தே.கட்சியின் சுய ரூபத்தை வெளிக்காட்டி வருகின்றார் ஜனாதிபதி விஜேதுங்க. அதமட்டுமல்ல, முழு இலங்கையையும் ஒரேதேர்தல் தொகுதியாகக் கொண்டு ஜனாதிபதி அபேட்சகர் போட்டியிடும் போது, சிறுபான்மையினரின் ஆதரவையும் திரட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடும் அபேட்சகர், சிறுபான்மையினரின் எதிர்ப்புக்கள் தொடர்பாக கரிசனையுடன் செயற்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதால் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்து அடுத்த ஜனாதிபதியை பாராளுமன்றத்தினால் தெரிவு செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க முயற்சி செய்து வருகின்றார்.

இந்தளவுக்கு சிங்கள பெளத்த பேரினவாதத்தை அரசியலில் நிறுவனப்படுத்தும் (Institutionalizing) அளவுக்கு பகிரங்கமாக செயற்படக்கூடிய ஒரு அதி காரவாதத் தலைமையை பாதுகாத்துக் கொடுப்பதில் இ.தொ.கா.என்ற ஒரு சிறுபான்மையினரின் அமைப்பும் உதவி யிருக்கிறது என்பதை எவரும் மறந்து விட முடியாது.

ச.பாலகிருஷ்ணன்.

தொண்டமானின் தலைமைத்துவத்தையும் அவரின் ஐ.தே.க. உறவின் நடைமுறையையும் இந்தப் பின்னணியுடன் நோக்கும் போது இலங்கையில் வாழும் மலையகத் தமிழர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுத்து அவர்களின் தனித்துவங்களை பாதுகாக்கும் ஒரு அமைப்பாக இ.தொ.கா. உருவாக வேண்டுமாயின் இந்த அமைப்பின் நிர்வாக நடைமுறையில் பாரிய மாற்றங்களை மேற்கொள்வது தவிர்க்க முடியாததாகும். இ.தொ.கா.வினர் மத்தியில் இன்று நிலவும் பிரச்சினைகளான தொண்டமானின் தலைமையை ஆதரிப்பதா, செல்லச்சாமியை ஆதரிப்பதா, தொண்டமாளையும் - செல்லச்சாமியையும் ஒன்று சேர்ப்பதா, பிரித்துவைப்பதா, தொண்டமாளின் கட்டளையை ஏற்க மறுத்த மத்திய மாணாசனையின் இ.தொ.கா. உறப்பினர்கள் எல்லோரையும் இ.தொ.கா.விருந்து விலக்கி வைப்பதா அல்லது மீண்டும் சேர சந்தர்ப்பம் அளிப்பதா என்பதா என்கிற விடயங்களுக்கு இ.தொ.கா.வின் தற்போதைய நிலைமையிலிருந்து விடைகாணுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியானது மலையக மக்களின் பிரதான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக அமையவேர் அல்லது மேற்கூறிய மாற்றங்களை உறுதி செய்யவோ போவதில்லை.

எனவே இன்றுள்ள முக்கிய கடமையானது இ.தொ.காவை ஜனநாயக மயப்படுத்துவதும் அதன் தலைமை ஜனநாயக சம்பிரதாயங்களை மதித்து நடப்பதை உறுதிசெய்வதுமேயாகும். இ.தொ.கா. என்பது ஒரு மலையக மக்களின் அமைப்பு என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு, இலங்கையின் சமகால அரசியலின் தன்மைகளை யதார்த்தரீதியாகப் புரிந்து கொண்டு, அதனடிப்படையில் இந்நாட்டின் மலையக மக்கள் ஒரு தனித்துவமான இனம் என்பதையும், மலையக மக்களினதும், ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களினதும் சுதந்திரத்தையும் தனித்துவங்களையும் சமூகப், பொருளாதார சமத்துவங்களையும் நிலைநாட்டக் கூடிய வகையில் இந்த நாட்டின் பல்வினப்பாங்கை உறுதி செய்யக்கூடியதாக அரசியல் கட்டமைப்பில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவையான கொள்கைகளையும், அக்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்திட்டங்களையும் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட கொள்கை

கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த புதிய நடைமுறையை ஏற்றுக்கொள்வதன் அடிப்படையில் சேர்ந்து கொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படலாம். ஆனால் இப்படியாக இ.தொ.கா.வை ஒரு உண்மையான மக்கள் அமைப்ப

தில் அவருக்கிருக்கின்ற விருப்பின்மையும், பொதுவான பிரச்சினையில் சுதந்திரமான கவந்துரையாடல்களில் பங்கு பற்றுவது, நியாயமான விமர்சனங்களை சகித்துக் கொள்வது அல்லது அவற்றில் பங்குபற்றுவது போன்ற ஜனநாயக நடைமுறையைப் பின்பற்றி நடப்பதில் அவருக்கிருக்கின்ற எதிர்ப்பு நிலையுமாகும். இரண்டாவதாக, இ.தொ.கா.வில் பல தசாப்தங்களாக பதவிகளை அபகரித்துக் கொண்டு, அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற சலுகைகளுக்கு அடிபணிந்து ஜனநாயக நடைமுறைக்கு எதிராக செயற்படும் இரண்டாம் மட்டத் தலைமைகள்.

எனவே, இவர்களை ஜனநாயக வழிமுறைக்கு சம்மதிக்கப்படுபவையல்லது அவ்வது அவர்கள் இந்நடைமுறைக்குத் தடையாக செயற்பட்டால் அவர்களை நிராகரித்து விட்டு இ.தொ.கா.வை ஜனநாயக மயப்படுத்திப் பாதுகாத்துக் கொள்வதென்பது மலையக ஜனநாயக சக்திகளின் தவிர்க்க முடியாத கடமையேயாகும்.

வேண்டும். இப்படியாகச் செயற்படும் பொழுது சமூகத்தின் பலதரப்பட்டவர்களின் பங்குபற்றலுடன் கூடிய ஒரு அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும், அது கருத்தொற்றுமையின் மூலம் முடிவு செய்யப்பட்ட செயற்திட்ட வரையறைகளின் கீழ் இயங்கும் போது நடைமுறை ஜனநாயகத்தை உறுதி செய்வதற்கும் ஏதுவாக அமையும். இப்படியாக ஜனநாயக மயப்படுத்தலின் பின் இந்த அடிப்படை ஜனநாயக அமைப்பினைப் பாதுகாப்பதற்கு தகுதியானவர்கள் யார் என்பதை மக்கள் (அதன் அங்கத்தவர்கள்) தெரிவு செய்வதற்கும், பிரிந்து சென்றவர்களும், பிளவுபட்டு நிற்பவர்களும் மீண்டும் சேர்ந்து

கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த புதிய நடைமுறையை ஏற்றுக்கொள்வதன் அடிப்படையில் சேர்ந்து கொள்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படலாம். ஆனால் இப்படியாக இ.தொ.கா.வை ஒரு உண்மையான மக்கள் அமைப்ப

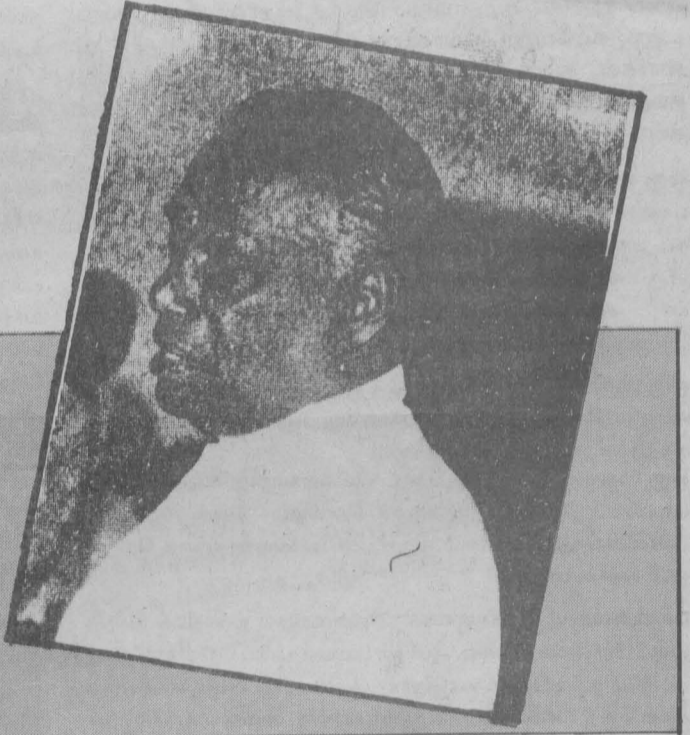
தில் அவருக்கிருக்கின்ற விருப்பின்மையும், பொதுவான பிரச்சினையில் சுதந்திரமான கவந்துரையாடல்களில் பங்கு பற்றுவது, நியாயமான விமர்சனங்களை சகித்துக் கொள்வது அல்லது அவற்றில் பங்குபற்றுவது போன்ற ஜனநாயக நடைமுறையைப் பின்பற்றி நடப்பதில் அவருக்கிருக்கின்ற எதிர்ப்பு நிலையுமாகும்.

இரண்டாவதாக, இ.தொ.கா.வில் பல தசாப்தங்களாக பதவிகளை அபகரித்துக் கொண்டு, அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற சலுகைகளுக்கு அடிபணிந்து ஜனநாயக நடைமுறைக்கு எதிராக செயற்படும் இரண்டாம் மட்டத் தலைமைகள்.

எனவே, இவர்களை ஜனநாயக வழிமுறைக்கு சம்மதிக்கப்படுபவையல்லது அவ்வது அவர்கள் இந்நடைமுறைக்குத் தடையாக செயற்பட்டால் அவர்களை நிராகரித்து விட்டு இ.தொ.கா.வை ஜனநாயக மயப்படுத்திப் பாதுகாத்துக் கொள்வதென்பது மலையக ஜனநாயக சக்திகளின் தவிர்க்க முடியாத கடமையேயாகும்.

இத்தகைய செயற்திட்டமானது இ.தொ.கா.விடம் ஒன்று சேர்ந்துள்ள மக்கள் பலத்தின் ஆதரவுடன் இலங்கையில் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ள பேரினவாத ஆதிக்கத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கும், எல்லா இனங்களினதும் ஜனநாயக உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற பல்வினப்பாங்கையும், பல்வினக் கருத்தியல் கோட்பாடுகளையும், பல்வின அரசியல் கலாசாரத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்குத் தேவையான மாற்றத்தை நோக்கிய அரசியல் செயற்திட்டத்திற்கான தேசிய நிகழ்ச்சி நிரலில் (National political Agenda) சேர்க்கப்பட்டு இலங்கையின் ஏனைய சிறுபான்மையினரினது சக்திகளையும், பெரும்பான்மையினரின் மத்தியில் விசிறிக்கிடக்கின்ற இனவாத விரோத சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து செயற்படக்கூடியவகையில் ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இப்படியாக செயற்படும் போது இனவாதசக்திகளின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்கும் கெடுபிடிகளுக்கும் உடனடியாக முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும், சிறுபான்மையினரின் பிரதான எதிரியான பேரினவாதத்தைத் தோற்கடிப்பதற்குப் பண்புக் பாங்கையும் பல்வின ஜனநாயகத்தை

யும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தேசிய அரசியல் கலாசாரத்தை நிலைநாட்டும் பணியில் சாதகமான பங்களிப்பை செய்ய முடியும். இப்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதில் மலையக ஜனநாயக சக்திகள் பின்பற்றும் யானால், வளர்ந்து வரும் பேரினவாதக் கெடுபிடிகளையும், அதனடிப்படையில் அமைந்த சமூக - பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் தனித்தனியாக எதிர்நோக்கவும், அவற்றிக்கெதிராக தனித்தனியாக செயற்பட வேண்டிய நிலைமையும் மலையக இளைஞர்களுக்கு ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படுமே யானால் அது மலையகத்தில் கட்டுப்பாடற்ற நிலைமையைத் தோற்றுவித்து மலையக மக்களை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதோடு பேரினவாதிகளின் கெடுபிடிகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் நியாயமான தளமாக மலையகம் அமைந்துவிடலாம். எனவே இது மலையக மக்களின் எதிர்கால நன்மைகருதி காலதாமதமின்றிக் கவந்துரையாடி செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாக கருதப்படல் வேண்டும்.

பாக ஜனநாயக மயப்படுத்துவதற்கு உட்படுத்துவதற்கு இன்று இரண்டு பெரும் தடைகள் இருக்கின்றன. முதலாவது, இ.தொ.கா.வை தனது சொந்த சொத்தாகப் பாவித்துக்கொண்டிருக்கும் அதன் தலைவர் தொண்டமானின் நடைமுறையும், ஏனைய அங்கத்தவர்களுடன் சமமான அந்தஸ்துடன் நடந்து கொள்வ

யும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தேசிய அரசியல் கலாசாரத்தை நிலைநாட்டும் பணியில் சாதகமான பங்களிப்பை செய்ய முடியும். இப்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதில் மலையக ஜனநாயக சக்திகள் பின்பற்றும் யானால், வளர்ந்து வரும் பேரினவாதக் கெடுபிடிகளையும், அதனடிப்படையில் அமைந்த சமூக - பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் தனித்தனியாக எதிர்நோக்கவும், அவற்றிக்கெதிராக தனித்தனியாக செயற்பட வேண்டிய நிலைமையும் மலையக இளைஞர்களுக்கு ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படுமே யானால் அது மலையகத்தில் கட்டுப்பாடற்ற நிலைமையைத் தோற்றுவித்து மலையக மக்களை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதோடு பேரினவாதிகளின் கெடுபிடிகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் நியாயமான தளமாக மலையகம் அமைந்துவிடலாம். எனவே இது மலையக மக்களின் எதிர்கால நன்மைகருதி காலதாமதமின்றிக் கவந்துரையாடி செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாக கருதப்படல் வேண்டும்.

சரிநிகர்

அது இன்னொரு நாட்டுக்குள் நுழைவது போன்ற அனுபவத்தையே எங்களுக்குத் தந்தது.

வெறும் அடையாள அட்டைகளைக் காட்ட வேண்டியிருந்தாலோ அல்லது புலிகளது சோதனை நிலையங்களில் விசாக்களைப் பெறவேண்டி இருந்தாலோ, நாம் இப்படி உணரவில்லை. எந்தவிதமான மோட்டார் வாகனங்களுமற்ற நூற்றுக்கணக்கான சைக்கிள்கள் ஓடித்திரிகின்ற ஒரு பிரதேசமாக அது இருந்தது.

இருள் பரவுகின்ற வேளையில், மண்ணெண்ணைக் குப்பி விளக்குகளைக் கொண்ட கண்ணாடி விளக்குக் கூடுகள் -பூட்டுகள் இடப்பட்டு பழைய விளக்குக் கம்பங்களில் இணைக்கப்பட்டிருப்பவை - மின்னுகின்றன. நேடியோ, டெலிவிஷன் கிடையாது. எந்தவித மின்சார உபகரணங்களும் இல்லை. ஒரு டிஸ்பிரினோ பனடோலோவாங்குவதே சிரமம்.... கண்ணுக்குத் தெரிவதெல்லாம் அழிவுகளும், சிதைவுகளும், இறந்து போன புலிகளின் ஆளுயர்ப்படங்களும், அவர்களது மரணங்கள் பற்றிய விளக்கங்களும்....'

அண்மையில் யாழ் சென்று வந்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவரான அன்னி அபயசேகர அவர்கள் தாம் தங்கிய ஒரு வாரகாலத்துள் கண்டவைகளைப் பற்றி 'யாழ்ப்பாண மக்களின் குரல்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். தான் தங்கியிருந்த நாட்களில் சந்தித்த பல்வேறு யாழ் குடிமக்களின் அபிப்பிராயங்களையும் தந்திருக்கிறார். அவற்றை அப்படியே தமிழாக்கித் தருகிறோம்:

நீங்கள் அறிவீர்களா - நம் நெஞ்சுறையும் சோகத்தை!

“அங்கிருந்த ஏழு நாட்களில் நாம் பல்வேறுவிதமான மக்களைச் சந்தித்தோம். எம்மை மிகுந்த ஆதரவுடனும், அன்புடனும் வரவேற்ற அவர்கள் எம்மோடு மனம்திறந்து பேசினார்கள். தமது துன்ப துயரங்களை, சில வேளைகளில் தமது ஆத்திரங்களை அவர்கள் மனத்திறந்து கொட்டினார்கள்” என்கிறார் அவர்.

ஒரு வைத்தியர்: “நீங்கள் அழிவின் இயல்பைக் கண்ணுற்றீர்கள், பலரைச் சந்தித்தீர்கள், அத்துடன் இங்குள்ள நிலைமையை நேரடியாகப் பார்த்துள்ளீர்கள். சமாதானத்திற்கான யாழ்ப்பாண மக்களின், விருப்பத்தை; இவையெல்லாவற்றையும் சிங்கள மக்களுக்குக் கூறங்கள். - நாம் வாழ வேண்டியுள்ள நிலைமைகள் எவ்வளவு சகிக்க முடியாதவை எனவும் கூறங்கள்”

ஒரு ஆசிரியர்: “ஷெல் விழாளைக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் மூலமாக எமக்குக் கொடுக்கப்படும் செய்தியானது சிங்கள அரசாங்கம் நமது படு மோசமான எதிரி என்பதாகும்.

ஒரு மதகுரு: “யாழ்ப்பாணப் பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள மக்கள் எவரையும் தெரியாது. மக்களைக் கொல்லும் ‘ஷெல்’ ஒன்றைப் பலாலியிலிருந்து அடிக்கும் ஒரு சிப்பாயே அவர்களுக்குத் தெரிந்த ஒரே சிங்களவராவார்.

பல்கலைக்கழக மாணவன்: “ஏன் உங்கள் ஜனாதிபதி இங்கே இனப் பிரச்சினை இல்லை, ஆனால் பயங்கரவாதப் பிரச்சினை ஒன்று மட்டுமே உள்ளதெனக் கூறுகிறார்? அவ்வாறான பிரகடனங்கள் மக்களை எல்.ஃ.ஃ.ஃ யை நோக்கி தள்ளுகின்றன. அவை எல்.ஃ.ஃ.ஃ யின் பிரச்சாரத் தேவைகளுக்காகப் பாவிக்கப்படுகின்றன.”

ஒரு இளைஞன்: “பிரச்சினையொன்றைத் தீர்ப்பதற்கு முன் முதலில் பிரச்சினையை இனங்காண வேண்டும். இங்கே இனப்பிரச்சினை ஏதுமில்லை, பயங்கரவாதப் பிரச்சினை மட்டுமே என்ற ஜனாதிபதியின் பிரகடனம் எம்மை அதிர்ச்சியடைய வைத்துள்ளது. கோபத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இப்பிரச்சினையை அரசாங்கம் தீர்க்குமென் நாம் எவ்வாறு எதிர்ப்பார்ப்பது?”

ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன்: “நாம் மோசமர்க்க் கீழ்ப்படிக்கப் பட்டுள்ளோம். சிதைக்கப்பட்டுள்ளோம். கடவுளுக்குக் கூறுவதையும், எமது சுமைகளை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்வதையும் தவிர நாம் செய்யக் கூடியது எதுவுமில்லை.”

ஒரு மதகுரு: “எனது தாயார் இரு வாரங்களுக்கு முன் காலமானார். ஹோரலிக்ஸ், மோலர்ரோவா போன்ற பொருட்களும், மருந்துப் பொருட்களும் இருந்திருக்குமானால் அவர் நீண்ட நாள் வாழ்ந்திருப்பார்.”

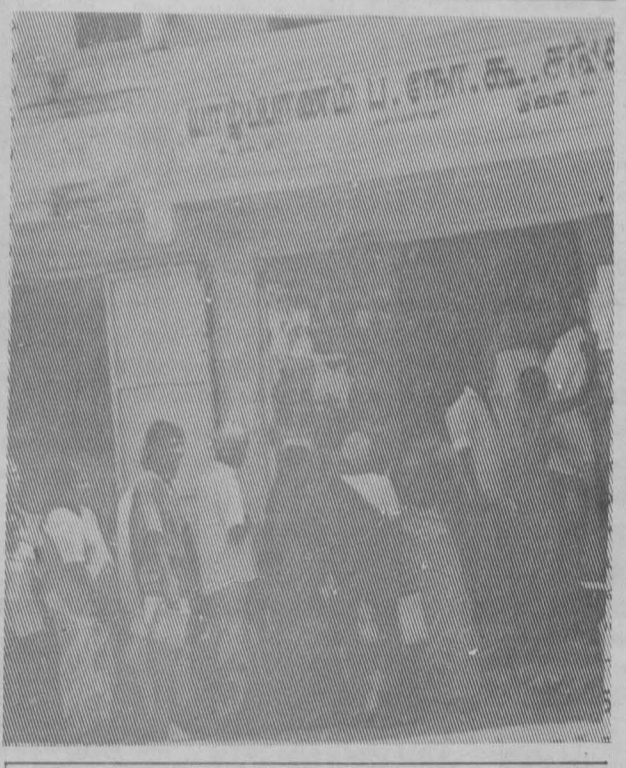
ஒரு இளைஞன்: “எனது சகோதரியின் சிறு பையனுக்கு 4 வயது. அவனுக்கு விமானத்தின் ஓலையைக் கேட்டதும் முழு உடலும் பயத்தினால் நடுங்குகிறது. அவன் தேவாலயப் பாடசாலை இடிந்து குவிவதைக் கண்டான். இப்போது அவன் அழுவதுடன் பாலர் பாடசாலைக்குப் போகவும் மறுக்கிறான். ஒரு நாள் அவனைக் கட்டாயப்படுத்திப் பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் சென்றோம். அத்துடன் கடுமையாகக் காய்ச்சல் காய்ந்தது. எனவே இப்போ நாம் அவனை வீட்டில் இருக்கட்டும் என விட்டுள்ளோம்.

ஒரு மதகுரு: “பூநகரத் தாக்குதலுக்குப் பின் எமது பிரதேசத்துக்கு 49 இறந்த புலிகளின் உடல்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. உடனடியாக 112 ஆண், பெண் பிள்ளைகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்தனர்.

ஒரு பத்திரிகையாளர்: சில தினங்களுக்கு முன் எனது சகோதரியின் பிறந்த தினம் வந்தது. அவள் என்னுடன் ஒன்றாக நின்று புகைப்ப

டம் பிடிக்க வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக இருந்தான். ஏன் என்று நான் கேட்டதற்கு ‘அடுத்த வருடம் நாம் உயிருடன் இருப்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் இல்லையே’ எனப் பதிலளித்தான்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தர்: அரசாங்கம் உணவு விநியோகத்தை நிறுத்துவதும், யாழ்ப்பாணம் மீது குண்டு போடுவதும் எல்.ஃ.ஃ.ஃ க்கு எதிரான மக்களைக் கூட அவர்களிடம் தள்ளி விடுகிறது. நாம், சிங்களவர்களுக்கு எதிரானவர்கள் என நினைத்துச் சிங்கள மக்கள் தமது சிந்தனையில் தவறு விடுகின்றனர். நாம் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை எதிர்க்கிறோம். சிங்களவர்கள் சமாதானத்தையும் இணக்கத்தையும் நிறுவுவதற்காக அரசாங்கத்தின் மீது அழுக்கத்தை கொண்டு வருவார்களாயின் நாம் மகிழ்ச்சியடையோம். சிங்கள மக்களுக்குக் கூறங்கள் நாம் அவர்களுடன் சமாதானமாக வாழ விரும்புகிறோம் என்பதை. பழைய மனதாங்கல்கள் தீர்க்கப்படவில்லை. இப்போது நமது பிள்ளைகள் வளர்ந்து விட்டார்கள். அத்துடன் அவர்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிறார்கள்.”

பெண்மணியொருவர்: எமக்கு யாழ்ப்பாணத்துக்கு உள்ளும், வெளியேயும் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய பாதுகாப்பான வழியொன்று தேவை. கிளாலிப் பாதை எம்மை அச்சுமட்டுகிறது. நான் கொழும்பிலுள்ள எனது மகனையும், குடும்பத்தையும் 3 1/2 வருடங்களாகப் பார்க்கவில்லை. எனக்கு பத்து மாதங்கள் வயது நிறைந்த பேரனொருவன் இருக்கிறான். அவனைப் பார்க்க மிகுந்த ஆசைப்படுகிறேன்.”

வயோதிபர்: “தெற்கிலுள்ள மக்கள் இங்குள்ள நிலைமைகள் பற்றி அறிவார்களா? நாம் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ விரும்புகிறோம். எமது மின் விநியோகத்தைப் பெற, உணவை வழமையான விலைக்குப் பெற விரும்புகிறோம்..

ஒரு வயதான பாட்டி: “ஷெல் தாக்குதலில் ஒரு கால இழந்தேன். நாம் பல கஷ்டங்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

எமது வாழ்க்கை கொடுமை நிறைந்ததாகும்.”
பெண்மணி: “ஆகக் குறைந்தது அவர்கள் குண்டுபோடுவதையும், ஷெல் அடிப்பதையுமாவது ‘நிறுத்துவார்களா? நாம் அச்சத்துடனேயே வாழ்கின்றோம். நத்தார் தினத்தினும். தைப்பொங்கல் தினத்தன்றும் கூட ஷெல் தாக்குதல்கள் நடந்தன.”

மாணவன்: வயதானவர்களும், சிறு பிள்ளைகளுமே பதுங்கு குழிகளினுள் செல்வர். இளைஞர்கள் செல்வதில்லை. கடந்த வருட நவம்பர் மாதத்தில் நேரடித் தாக்குதலொன்றின் விளைவாகப் பதுங்கு குழியொன்றினுள் 26 மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதில் பலர் சிறு பிள்ளைகளாவர்.”

ஒரு தந்தை: “எமது இளைஞர்களும் பையன்களும் கொல்லப்படுகின்றனர். அவ்வது அவர்கள் வெளிநாடு செல்கின்றனர். பெண்களும், பெண்பிள்ளைகளும் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளனர். ஆண்களுடனான பெண்களின் விகிதாசாரம் ஒன்றுக்குப் பத்தாக உள்ளது.”

யுவதி: எம்மில் பலருக்குத் திருமணம் பற்றிய நம்பிக்கையேதும் கிடையாது. இங்கே திருமணத்திற்கான வசதிகள் ஏதும் கிடையாது. இளைஞர்களே இல்லை.

அரசாங்க சார்பில்லாத நிறுவனப் பிரதிநிதி: நிவாரணங்கள், புனர்நிர்மாணப் பணிகளுக்கு நிதியளிக்கும் வழமையான சர்வதேச நிறுவனங்கள் இங்கு வந்து திட்டங்களைக் கண்காணிப்புச் செய்வதில் உள்ள தடைகள் தமது பணிகளை மேலும் கடினமாக்குகின்றன எனக் கூறித் தமது நிதியளிப்பதில் அதிகரிப்புச் செய்ய மறுத்துவிட்டனர்.”

குண்டு போடப்பட்ட வீதியொன்றிலுள்ள பாடசாலை மாணவி: “அந்த முதல் வீட்டில் உள்ள ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பம் டிசம்பர் மாதம் 5ம் திகதி போடப்பட்ட குண்டுகளினால் கொல்லப்பட்டனர். எனது கர்ப்பினிச் சகோதரி கொல்லப்பட்டார். எனது நண்பி தனது சகோதரனை இழந்தார். இந்நிகழ்வுகள் பற்றிக் கொழும்பில் கேள்விப் படுவீர்களா?”

ஒவ்வூ பெற்ற நபர்: “இவங்கை அரசாங்கத்திடமிருந்து மூன்று விடயங்களை நாம் கேட்கிறோம் - கிளாலிப்பாதையை போக்குவரத்துக்கு அனுமதிக்கக் கூடியதாக ஆக்குங்கள், பொருளாதாரத் தடையை அகற்றுங்கள், குண்டு, ஷெல் தாக்குதல்களை நிறுத்துங்கள்.”

இன்னொருவர்: “மக்களின் இடம்பெயர்வானது ஷெல் தாக்குதல்கள், பொருளாதாரத் தடை அல்லது கொழும்புக்கான பாதுகாப்பான வழியை விட மிக மோசமானதாகும். யாழ்ப்பாணம் அகதிகளால் நிறைந்துள்ளது.”

ஆசிரியர்: குண்டு; ஷெல் தாக்குதல்கள் நிறுத்தப்படுமானால் நாம் தொலைபேசிகளும், மின்சாரமும் இன்றிக் கூட முழுமையான மகிழ்வுடன் வாழ்வோம்.”

தாய்: “எம்மால் தொலைபேசி அழைப்புகள் ஏதும் பெறமுடியாது. கடிதங்கள் எம்மை வந்தடைய மிக நீண்ட நாட்கள் எடுப்பதே மிகவும் மோசமானதாகும் - வெளிநாடுகளிலிருந்து கடிதங்கள் வர 6 மாதங்கள் மட்டிலும், உள்ளூர்க் கடிதங்களுக்கு 3 மாதங்களும் எடுக்கின்றன.

ஒரு பெண்: நவம்பர் 3ம் திகதியிட்டுப் புற்று நோய் வைத்தியசாலையிலிருந்து எனது மாமாவின் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கடிதம், ஜனவரி 31 ஆம் திகதி அவர் இறந்து, புதைக்கப்பட்ட பின்பே கிடைக்கப் பெற்றது.”

பெண் பிள்ளை: “மத்திய கிழக்கிலுள்ள எனது தாயாமிருந்து நீண்ட காலத்தின் பின்பு கடிதமொன்று எனக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது; ஆனால் அவர் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்ததாக எழுதியிருந்த காகக் கட்டளை உள்ளே உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.”

பருத்தித்துறையிலுள்ள வைத்தியர்: Medicines Sans Frontiers இவ்வாறு விட்டால் இவ் வைத்தியசாலை நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே காலநடைப் பண்ணையாகியிருக்கும்.”

ஆய்வுகூட தொழிலுட்பவியலாளர்: இரசாயனப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு. கோரிக்கை விடுத்திருந்த போதும் கூடக் கடந்த 3 வருடங்களாக எதனையும் எம்மால் பெறமுடியவில்லை.”

ஒரு பிரஜை: “சட்டப் புத்தகத்திலுள்ள சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது அரசியல்வாதிகளின் இதயத்திலும், மனதிலும் இன்னமும் இல்லை. அரசாங்கச் சுற்றறிக்கைகள் எமக்கு இன்னும் சிங்களத்தில் மட்டுமே வருகின்றன. தமிழ் மக்கள் சிங்கள அரசியல் தலைமையில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டனர்.”

ஒரு மூத்தவர்: “அப்பாவிப் பொது மக்கள் மீது குண்டு போடாதீர்கள். புலிகளைப் பிடிக்க முடியாத காரணத்தால் சாதாரண மக்களை அழிக்காதீர்கள்.”

மீனவர்: “எமக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் மீன்பிடியாகும், நாம் செய்ய நிறைப்பதுவும் மீன் பிடித்தலாகும். இப்போது எமக்கு ஜீவனோபாயம் இல்லை. நாம் கரையிலிருந்து மீன் பிடித்தாலோ /துணிந்து கடலில் மீன் பிடியில் ஈடுபட்டாலோ எமக்குக் கிடைப்பது குண்டுகளாகும்.”

தேவாலயத் தலைவர்: “ஆகக் குறைந்தது சமாதானம் வரும் வரை நாம் உயிர்வாழக் கூடியதாக எமக்கு உதவி அனுப்புங்கள்.”

சபை உறுப்பினர் ஒருவர்: 1993 இல் தற்கொலைகளினதும் தற்கொலை முயற்சிகளினதும் எண்ணிக்கை 583 ஆகும். அவர்களில் அநேகமானவர்கள் 18 இற்கும் 25 வயதுக்கும் இடைப்பட்டவர்களாவர். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள 100 பிள்ளைகளிடத்தில் நாம் ஒரு கணியிடீட்டை மேற்கொண்டோம். அவர்களில் 85 பேர் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் பாலியல் பலாத்காரம், சித்திரவதை, கொலைகள் (இந்திய அமைதிகாக்கும் படை இருந்த நேரத்தில்) ஆகியவற்றைக் கண்ணுற்றள்ளனர். நாளை இங்கே சமாதானம் ஏற்படுமானாலும் இந்த யுத்தத்தின் தாக்கங்கள் பிள்ளைகளில் பல வருடங்களுக்குத் தொடரும். அத்துடன் சிப்பாய்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் இதே விதமான /மன அதிர்ச்சியினால் வருந்துகின்றனர்.”

சரிதிகள்

சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்டமும்: சீர்திருத்தங்களும், வன்முறையும்.

1930களில் பின் தாராளவாத, முற்போக்கு சிந்தனையுள்ள, நடுத்தர வர்க்க வெள்ளாள இளைஞர்கள் முதன்மை பெற்ற யாழ்ப்பாண வாழிப் சங்கத்தினர் மத்தியில் இருந்து நாட்டு விடுதலைக்கு மட்டுமன்றி சாதிய விடுதலை தொடர்பாகவும் சமூகப் பிரக்ஞை உள்ள குரல்கள் ஒலிக்க

வான சீனசார்பு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வழி நடத்தலுடன் திரு.எஸ்.ரி.என்.நா கரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகு சன இயக்கத்' தினரின் வெகுசன அடிப்படையிலான இலங்கை வரலாற்றி வேயே முன்னுதாரணமற்ற, துணிச்சல் மிக்க வன்முறைப் போராட்டம், மொஸ்கோ சார்பு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வடபிரதேசக் கிளையின் வழி நடத்தலுடன் திரு.எம்.சி.கப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் தொடர்ந்தியங்கிய சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா

வெளிவாரிப் புலப்பெயர்வுகளும், வெளியிலிருந்து செவ்வம் யாழ்ப்பாணத்துள் பாய்ந்தமையும் யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளர் மத்தியில் இயல்புக்கு மாறான வகையில் மத்தியதர வர்க்கத்தையும், கல்வியையும் விரிவாக்கியது, விரிவடைந்த மத்தியதர வர்க்கமும், கல்வியும் மேலும் கல்வியையும், பொருளாதாரப் புலப்பெயர்வுகளையும் தூண்டியது.

பொருள் தேடும் வேட்கையோடும் அதற்கான தகுதியோடும் இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப் பிரதேசங்க

சாதியமைப்பும்

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களும்

ஆரம்பித்தது. பஞ்சமர்களுள் வேர்க்குத்திப் பள்ளர், செருப்புக்கட்டிப் பள்ளர், கம்பனி நளவர், கோட்டை காத்த நளவர், வேர்க்குத்திப் பறையர் போன்ற சுதந்திரமான சாதிப்பிரிவினர்களும் நகர வளர்ச்சியினால் உருவான மூட்டை சுமத்தல், நிக்சோ இழுத்தல்,

சபையினரின் சட்டரீதியான கிளர்ச்சி என்பவற்றின் பின்னணியில் பல நூற்றாண்டுகளாக தேங்கி நின்றிருந்துக் கிடந்த யாழ்ப்பாணத்தின் சமூகப் பொருளாதார வரலாறு உடைப்பெடுத்து பெருகி ஓடத் தொடங்கியது. தமிழர்களின் மத்தியில் சமூக அரசியல்

ஞள் வங்காள மனிதன் புகுந்தது போல, யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் வெளியே ஏனைய தமிழ் சிங்களப் பிரதேசங்களுள்ளும் மலையகத் தேயிலைத் தோட்டங்களை நோக்கியும், இலங்கையின் வெளியே கிழக்காசிய நாடுகளை நோக்கியும் யாழ்ப்பாணத்து

ஒரு சமூகவியல் பரிசீலனை - 4

சந்தை சார்ந்த பணிகள் போன்ற பல் வேறு கீழ்மட்டப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு ஓரளவு விடுதலை அடைந்த 'கன பொலை' போன்ற நகர்களை அண்டிய அடிமைச் சாதியினரின் வட்டாரங்களில் சார்ந்த இளைஞர்களும், நளவர், பள்ளர், சாதிப்பிரிவினருள் மரவரி முறையில் கள் இறக்குவதன் மூலம் விடுதலை பெற்றவர்களும் நகர்ப்புறத்தில் தோன்றிய சிகை அவங்கார, சவவைக் கடைகளைச் சார்ந்த அம்பட்டர், வண்ணார்போன்ற குடிமைச் சாதியினரும் மெல்ல மெல்ல எழுச்சி பெற்றனர். இவர்களுள் கல்வி பொருளாதாரம் என்பவற்றால் சமூக மேம்பாட்டைந்தவர்கள் மத்தியிலிருந்து திரு யோவேல் போல் போன்ற ஆற்றலும் துணிச்சலும் மிக்க தலைவர்கள் உருவாக ஆரம்பித்தனர். இப்படி யாழ்ப்பாண சமூக வரலாற்றின் புதிய சகாப்தம் ஒன்று மெல்ல மெல்ல தோற்றம் பெற ஆரம்பித்தது. குடியிருப்பு, தொழில் என்பவை தொடர்பாக வெள்ளாளத்து நிலத்துடன் மீளா அடிமைகளாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்த அடிமை குடிமை பிரிவினரால் வெள்ளாளர் ஆதிக்கத்தை மீறி கத்திரராக நிமிர முடியவில்லை. இவர்களுள் ஒரு சாரர் வெள்ளாளத் தேசியவாதிகளுள் சீர்திருத்தவாதிகளாக இருந்த ஓரிரு தமிழ்த்தலைவர்களின் பின்னால் அணிதிரண்டனர்.

அணி மட்டுமன்றி கலாசார அணியும் உருவாக இச் சமூக விடுதலைப் போராட்டம் வழிவகுத்தது. வெள்ளாளரின் பெரும்பான்மை அடிப்பிராயங்களை நிராகரித்து மோதல் நிலைகளுக்கு முடிவாகக் கத்திரராகாமல் அடுத்து எந்த ஒரு கவடும் முன்னே எடுத்து வைக்க முடியாதிருந்த தருணத்தில், அதற்குத் தயாராக எழுந்தவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுசன இயக்கத்தினர் தான்.

1960களை யாழ்ப்பாணத்து வரலாற்றின் திருப்பு முனையாக மாற்றியமைத்த இந்த மகத்தான போராட்டங்களின் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பின் கலாசார ரீதியான இறுக்கம் வெடித்து உடையத் தொடங்கியது. உண்மையில் இன்று எஞ்சியிருக்கும் சாதிய ஒடுக்குதல்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுள் முக்கியமானவை பஞ்சமர் சாதிப் பிரிவினரின் கீழ் வர்க்கத்தவர்களது சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளே ஆகும்.

மனிதன் பெருகிப் பெருகிச் செல்லத் தொடங்கிய காலம் இது. தமிழகத்திலும் இக் காலகட்டத்தில் சைவ-தமிழ்க் காவலர்களாக யாழ்ப்பாண மனிதன் அறிமுகமாகியிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வெளியே வாழும் தமிழர்களால் 'யாழ்ப்பாணி' என வெறுப்போடும் அச்சத்தோடும் பிரமிப்போடும் பார்க்கப்பட்ட இந்த மனிதன்தான் தமிழகத்துமேல்வர்க்க-வைதீகப் பிராமணர்களின் யாழ்ப்பாணத்து சமூகப் பிரதி 'யாழ்ப்பாணியம்' தான் இவங்கைத் தமிழர்களின் பிராமணியம்

யாழ்ப்பாணியத்தைப் புரிந்து கொள்ள ஆறழக நாவலரையும் அவரது நேர் எதிர் பங்களிப்புகளையும் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். இக் காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார வளர்ச்சியும் சமூக மேம்பாடும் யாழ்ப்பாணத்துப் பல்வேறு உயர்சாதிச் சமூகங்களை உலுப்பியது. வெள்ளாளருடன் கலாசார ரீதியாக சமநிலையிலும் சமூக பொருளாதார ரீதியாக தாழ்ந்த நிலையிலும் இருந்த மடப் பள்ளிகள், செட்டி, அகம்படியர், தவசிகள், தாணத்தார், பரதேசிகள், தனக்காரர், வாணிபர் போன்ற சாதிப் பிரிவினரும் சமூக பொருளாதார ரீதியாக மேம்பாட்டையத் தொடங்கினர். இம் மேம்பாடு மேற்படி மேல்தட்டு சூத்திரர் சாதியினர் வெள்ளாளருடன் ஒருங்கிணைந்து வெள்ளாளர் மயமாவதற்கு வழிவகுத்

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

வாய்ப்புகள், மத்திய-உள்ளூர் ஆட்சியமைப்புகளில் பிரதிநிதித்துவம், வேலைவாய்ப்புகள் என்பவை தொடர்பாக அவசியப்படுகிற குறைந்த பட்சக் காலகட்டம் வரை ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் கீழ் வர்க்கப் பிரிவினருக்கு விசேட முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணியத்தின் தோற்றம்/சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணி

சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மாறுதல்களுக்கும் யாழ்ப்பாணம் ஆட்பட்ட தொடங்கிய காலகட்டம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் ஆரம்பிக்கின்றது. பயிர்ச் செய்கை வர்த்த மயமாதல், கல்விப் பரவலாதல், வருமான மார்க்கம் தேடிய பொருளாதாரப் புலப்பெயர்வுகள் என்பன தோற்றம் பெற்ற இந்த நூற்றாண்டு பற்றிய சமூக பொருளாதார ஆய்வுகள் அவசியம்.

தது. இந்த ஒருங்கிணைவுகள் மூலம் ஏற்கனவே பெரும்பான்மைச் சமூகமாக இருந்த வெள்ளாளர் சமூகம் மேலும் விரிவடைந்து தொகைரீதியாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் சனத்தொகையில் சரிபாதிக்கும் சற்று அதிகமான நிலையை அடைந்தது.

*1824ம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரங்களின் படி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து குடித் தொகை அமைப்பில் வெள்ளாளர்தம், பின்னர் வெள்ளாளருடன் இணைந்து விட்ட சில சாதியினர்தம் வீதம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. வெள்ளாளர் - 37, மடப்பள்ளி-10.5, செட்டி-4, தனக்காரர்-1.5, பரதேசி-1.4

50களின் ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்ந்து சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை முன்னெடுத்த போராட்டங்கள் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்ததுடன் சமூகப் பிரக்ஞையுற்றிருந்த தமிழர் தேசிய இயக்கங்களையும் பாதித்தது. இக்காலகட்டத்தில் முன்னணியிலிருந்த தமிழ்த் தேசியவாதிகளுள், கோப்பாய் திரு கு. வன்னியசிங்கமும் திருமலை திரு இராஜவரோதயமும், அவர்களை ஆதரித்த தமிழ் ஆசிரியர்கள், எழுதுவினைஞர்களின் முன்னணிப் பிரிவினரும் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதியினர் அசல் யாழ்ப்பாணிகளாக வெள்ளாளரது நிலைப்பாட்டிலிருந்து சாதியப் பிரச்சினைகளை அணுகினார்கள்.

1964ல் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி மொஸ்கோ சார்பு சீனசார்பு என உடைந்தது. இதனால் சாதிய எதிர்ப்புப் போராட்ட அமைப்புகளும் அவற்றின் மூல தந்திர உடாயங்களும் கூட இரு வேறுபட்டது. திரு நா. சண்முகதாசன் தலைமையி

கனம் நூலகர்

இப்படி மாறிப் போய் இருந்தது வெள்ளியில் இருந்து ஒளி ஒழுகவில்லை எங்கோ -

துப்பாக்கியால் சுடுபட்ட மனிதனின், ஒரு கிராமத்தில் கத்தியால் கீறி கொலை செய்யப்பட்டவனின் இரத்தத்தை ஒழுக்கியது நிலவில் மண்டையோடு

புதிது புதிதாய் மனிதர்கள் விழுந்தனர். மேகத்தில் இருந்து விரல்கள் இல்லை, காவில் கையில் துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் இருபது முளைத்திருந்தன. முரசில் முப்பத்திரெண்டு சயனைட் கத்திகள்.

குந்தி மலம் கழித்தார்கள், பொதுக் பொதுக்கென கிரனைட் குண்டுகள் கதைத்தால் வார்த்தை வராது. உயிர்களைச் சிதைக்கிற பீரங்கி வெடி.

சூரியன் கதிர்களை முறித்து எறிந்து நெடிய வாங்களை ஏந்தி வந்தது. மனிதனைப் போல ஒவ்வொரு நாளும் செத்துக் கிடக்கிறது. வீதியில் புயலில் மரம் அசைகிற மாதிரி நான் நடுங்குகிறேன்; பயம் இனி- நோண்டி எறியப் போகிறேன் கண்களை வரும் கனவையும்.

எம்.ஏல்.ஏம். அன்சுபாள்

எரிந்து உருகுப் போய்

உரிந்து கீழே போடு பாவாடையை கழற்றி விரி மெத்தையில் சட்டையை அகற்று. இடியப்பத்துக்கு புளுக்கிய மாவை பிசைவது போல உனது முலைகளை அவன் மரம் மாதிரி நீ நிர்வாணமாய்.

ஆண்மையின் வெறியை வேலிக் கம்பு போல நீட்டிக் கொண்டு வழமையாக அவன் இரவுகளில் தனது பன்றிக் காமத்தை உன்னில் புதைக்கின்றான் கால் நீட்டி மல்லாக்கப் படுக்கிறாய்

குசினிக்குள் உனது சுதந்திரம் அடுப்பில் பற்றி எரிகிறது சாம்பர்தான். சுரண்டுகிற சட்டியின் கரியாகக் கரைகிறது வாழ்வு. ஆக்கிப் போடுகிறாய்; நசிபடுவது கட்டிலில். இப்படியாய்...

எனது குருதியில் வெப்பம் சீறிப் பாய்கிறது. உன்னைப் பார்க்க இரவில் அவிழ்த்தெறியும் உனது சேலையைப் போல சோம்பேறி இருப்பை பயத்தை உரிந்து வீசி விட்டு வா என்னோடு.

புருஷனின் நெருக்குதலில் பச்சைப் புண்ணாக நோவுகிற நரம்புகளில் இருப்பின் வலிமையை பூசு. இன்னும் வா....

அடுப்புக்குள்ளிருந்து எரிகின்ற நெருப்புக் கொள்ளிகளை கைகளில் எடுத்துவா! உனது கோபங்களைப் பிழிந்து முறுக்கிப் பிழிந்து நெய்யைத் தடவு. வை இந்த ஆண்மையின் அடக்குதலில் சமூகத்தின் கூரை முகட்டில்.

1989

ஆம் 1990ஆம் ஆண்டுகளில் காணாமல் போன எம்பிலிப் பிட்டிய மாணவர்களது சடலங்கள் சூரியகந்த பகுதியில் புதைகுழிகளில் இருந்து 3ம் திகதியும் 8ம் திகதியும் தோண்டியெடுக்கப்பட்டது. அங்கு 20க்கும் மேற்பட்ட சடலங்கள் எலும்புக்கூடுகளாக கிடைத்தன. தோண்டியெடுக்கப்பட்ட எலும்புக்கூடுகளும், வேறும் பொருட்களும் பெற்றோர்கள் அடையாளம் காட்டுவதற்காக ஜனவரி 10ம் திகதியன்று எம்பிலிப்பிட்டிய நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டது. அத்தினத்தன்று நான்கு பெற்றோரால் தங்களது பிள்ளைகளின் உடைகள் மற்றும் வேறுசில அடையாளங்களுடாக அடையாளம் காட்டப்பட்டது என்கிற விடயங்கள் வாசகர்கள் ஏற்கனவே அறிந்தவை.

ஜனவரி 3ம், 8ம் திகதிகளில் குழிகள் தோண்டப்பட்டபோதும் குழிகளிலிருந்து சடலங்கள் தொடர்ந்து கிடைத்துக்கொண்டிருந்தன. எனினும் தொடர்ந்து குழிகளைத் தோண்டும் வேலையை நீதிவான் குற்றப்புலனாய்வுத் துறையினருக்கு (CID) பொறுப்பளித்தார். இதனால் அரசு இச்சம்பவத்தை மூடிமறைத்துவிடும்; குழிகளைத் தொடர்ந்து தோண்டாது விட்டு விடும் என அச்சம் கொண்ட வழக்கறி

ஸார் மிரட்டியுள்ளனர். அதேபோல் அப்பகுதி மாணவர்களிடமும் உயர்தர கல்விக்கு அரசியல் விஞ்ஞானத்தை பாடமாக தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது, என்றும் மிரட்டியுள்ளதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. மேலும் அப்பகுதியில் அரசியல் விஞ்ஞானம் படிக்கும் மாணவர்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பொலிஸார் சேகரிப்பதாகவும் தெரியவந்துள்ளது.

அவ்வாறாயின் இது தொடர்பாக அக்கறை கொண்டுள்ள வழக்கறிஞர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் எழுதும் பிரதானமான கேள்வி என்னவென்றால் இச்சம்பவம் தொடர்பான விசாரணைகள் இத்துடன் நிறைவு பெற்றுவிட்ட

இதற்கிடையில் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் மேலதிக விபரங்களை அறிவதற்காக மேற்படி குழிகளைத் தொடர்ந்து தோண்டுமாறு அரசிடம் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். எம்பிலிப்பிட்டிய காணாமல் போன பெற்றோர்கள் சங்கம் இச்சம்பவத்தினை வெளிக்கொணர்வதற்காகவும் நியாயம் கோரியும் அரசுக்கும் ஏனைய நிறுவனங்களுக்கும் அனுப்பியுள்ள கடிதங்களின் எண்ணிக்கை பெப்ரவரி மாதத்தோடு 573 ஐத் தாண்டியுள்ளது.

சூரியகந்த: மூடி மறைப்பதற்கான தீர்ப்பு?

ஞர்களான எம்.டி.செனவிரத்தன, தேசபந்து, சூரியபட்டபெந்தி, திருமதி பவித்திரா வன்னிஆராச்சி ஆகியோர் குழிகளைத் தொடர்ந்து தோண்டுவதற்கான ஆணை வழங்கப்படவேண்டுமென நீதிவானிடம் கோரிக்கை விடுத்தனர்.

தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்னரேயே தீர்ப்பு வழமை போல யாருக்கு சார்பாக வழங்கப்பட்டபோகிறது என்பதை பலர் உணர்ந்திருந்தனர். அதன்படி பெப்ரவரி 1ம் திகதி நீதிபதி பியசேன ரணசிங்க அவர்களது தீர்ப்பானது "குழிதோண்ட அனுமதி தாருங்கள் என குற்றப்புலனாய்வு பணியகம் கோரினால் நான் அதனை பரிசீலனை செய்யலாம்" என அறிவித்தார்.

நீதிவானின் இந்தப் பசப்பலான தீர்ப்பு இக்கோரிக்கையை முன்வைத்த வழக்கறிஞர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும் திருப்திகரமாக அமையவில்லை.

னவா? அரசாங்கம் இதை மூடி மறைத்து விட முயல்கிறதா? என்பது தான்.

பல பத்திரிகைகளும் மனித உரிமைகள் ஸ்தாபனங்களும் எம்பிலிப்பிட்டிய சம்பவத்தில் காணாமல் போன மாணவர்களது எண்ணிக்கை 31 எனத் தொடர்ந்து தெரிவித்து வருகின்றன. எனினும் சரி

அதேபோல் 'இலங்கை மனித உரிமை களுக்கான அமைப்புகளின் கூட்டு' எனும் அமைப்பு இச்சம்பவம் தொடர்பான விசாரணைகளை நடத்துவதற்கு அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்குமாறு ஜெனீவாவிலுள்ள 'மனித உரிமைகள் நிறுவனத்திற்கு கோரிக்கை விடுத்துள்ளது.

என்.எஸ்.குமரன்

நிகருக்கு இதுவரை கிடைத்த தகவலின் படி அம்மாணவர்களின் மொத்தத் தொகை 31க்கும் மேற்பட்டது. அதே வேளை இச்சம்பவத்துக்கு பொறுப்பானவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும் 'செவன' இராணுவ முகாமில் கொல்லப்பட்டவர்கள் பற்றி சரிநிகருக்குக் கிடைத்த பெயர்ப்பட்டி 59 பெயர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. (பார்ச்சு அட்டவணை)

இச்சம்பவம் தொடர்பாக அரசு மக்களின் நியாயமான கோரிக்கையை உதாரணமாக 'செய்து கொண்டு மூடிமறைப்பதற்கான முயற்சிகளையும் மிரட்டல்களையும் அரசு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி செய்து வரும் சண்டித்தனங்கள் பலரை அதிருப்தி கொள்ளச் செய்திருக்கிறது.

தெற்கில் எழுந்து வந்த சிங்கள இளைஞர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை தீர்வினை வழங்குவதற்குப் பதிலாக அவர்களை கொன்று புதைத்து போல் இந்த வழக்கு விசாரணைகளையும் புதைத்து விட முயல்கிறது அரசு. 'புதைகுழிகளிலிருந்து எழுந்து வருவார்கள் குமாரர்கள்' என்று காத்திருக்கிறார்கள் அன்னையர்கள்!

குற்றப்புலனாய்வு துறையினர் இச்சம்பவத்தினைப்பற்றிய விசாரணைகளை ஒரு வருடத்திற்கு ஒத்திவைப்பதற்கான முயற்சிகளை செய்து வருகின்றனர் என வேறு சில தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

'தேர்தல் ஆண்டு எனக் கூறப்படும் இவ்வருடத்தில் மேற்படி விசாரணைகளை தொடர்வது அரசுக்கு சிக்கலைக் கொடுக்கும் என்றும், எனவே இச்சம்பவத்தை ஒத்திவைக்குமாறு மேல்மட்டத்தில் இருந்து வந்த ஆணையே இதற்கான காரணம் எனத்தெரியவருகிறது.

இதனை நிரூபிப்பதைப்போல் ஜனவரி 10ம் திகதி எலும்புகளை அடையாளம் காட்டுவதற்காக பெற்றோர்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டதன் பின் குற்றப்புலனாய்வு துறையினர் "எம்பிலிப்பிட்டிய மாணவர்களது சடலங்கள் தான் இவை என அடையாளம் காட்டப்படவில்லை" எனத் தெரிவித்தனர். பெப்ரவரி 1ம் திகதியோ அரசாங்கம் மேலும் ஒருபடி மேலே போய் "குற்றப்புலனாய்வுத் துறையினர் ஒரு வேளை தொடர்ந்து தோண்டுவதற்கு கோரி

இதே வேளை எம்பிலிப்பிட்டிய பகுதியில் இயங்குகின்ற பல தனிப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்கள் அப்பகுதி பொலிசைச் சேர்ந்தவர்களால் மிரட்டல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளன என்றும் தெரியவந்துள்ளது. அரசியல் விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களிடம் 'இலங்கை அரசியலமைப்பு மற்றும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் என்பவற்றை விமர்சிக்காது படிப்பிக்குமாறு எச்சரித்துள்ளதன் மீறி நடந்தால் ரயரோடு மேலே போக வேண்டி வருமென்றும் பொலி

இராணுவத்தின் வெது பிரிவுப் பீரங்கிப்படைத் தொகுதியினால் கடத்தப்பட்ட எம்பிலிப்பிட்டிய பாடசாலை மாணவர்களும் ஏனையோரையும் விபரம்

1989/90				
இல.	பெயர்	வயது	கடத்தப்பட்ட நாள்	பாடசாலை / விபரம்
1.	டி.டி ரசிக குமார விஜேதூங்க	17	06-11-89	எம்பிலிப்பிட்டிய மத்திய மகா வித்தியாலம்
2.	என்.ஏ.சாமர சுதர்சன ஜயசேன	17	11-11-89	..
3.	வை.வி.ஏ.கில் குமார	17	11-11-89	..
4.	ஜி.டபிள்யூ.ருவன் இரத்தனவீர	17	16-11-89	..
5.	எஸ்.எச்.நிலன் மாநெல்சு டி சில்வா	17	01-12-89	..
6.	ஆர்.ஐ.ருக்மன் பரணவிதான	17	01-12-89	..
7.	நளின் குமார குணரத்தன	17	26-12-89	..
8.	உதேஷ் கவித்திர செல்லஹேவா	17	30-11-89	..
9.	எஸ்.பி.ரேசன் ஹந்துல	19	17-12-89	..
10.	பாலித லக்ஷ்மன் குருகே	19	17-12-89	..
11.	டபிள்யூ.கே. மகிந்தபால விக்ரம சிங்க	19	04-01-90	..
12.	எச்.பி.பி/பாலித	19	04-01-90	..
13.	பி.எல்.அருண பியசமன்	19	04-01-90	..
14.	பி.எல்.வசந்த பிரியசமந்த	17	04-01-90	..
15.	கே.கே.டி.அலோசியஸ் ஸ்டீபன்	18	08-10-90	..
16.	எச்.யு.சமிந்த ரொஷான்	18	24-12-89	..
17.	ஜி.ஏ.ரோகண	18	02-08-89	..
18.	கே.பி.அனுர ஜனப்பிரிய	17	25-12-89	..
19.	பி.எச்.நிமல் சிசிர குமார	18	07-08-89	..
20.	சரத் சமிந்த விஜேகன் பெரேரா	17	17-10-89	..
21.	கே.பி.பிரபாத் குமார	17	17-11-89	இ/எம்பிலிப்பிட்டிய மகா வித்தியாலம்
22.	தம்மிக குமாரபெரகம் ஆராச்சி	17	17-11-89	..
23.	எச்.எச். பிரதீப் விஜேசிங்க	18	17-11-89	..
24.	பிரதீப் இந்திக மல்வத்த	17	20-11-89	..
25.	கே.பியசிரி	18	10-01-90	..
26.	எச்.கே.அல்பிரட் பாலித	17	03-06-89	..
27.	எஸ்.பி.சனத் பிரியந்த	17	03-08-89	..
28.	பி.எச்.டி.நிகால்	17	20-11-89	..
29.	ஜயசிரி ஹெட்டிகம	17	21-10-89	..
30.	ஏ.ஜே.குணசிரி	19	04-11-89	..
31.	அஜித் சோமரத்தன	19	26-12-89	..
32.	ஜுகத் சமிந்த குமார திசாநாயக்கா	17	19.10.89	இ/மொரகட்டிய ம.வி இ/ஹல்லில் செட்டிய ம. வி.
33.	ஜானக பிரசன்ன ஜயவாண	17	18-12-89	..
34.	தயானந்த ஏக்கநாயக்க	18	11-10-89	இ/மோதரவான வி.
35.	என்.ஏ.விஜேசிங்க	19	03-08-89	..
36.	கலஞ்சிகே கருணாசேன	17	01-12-89	..
37.	லலித் உபுல் சாந்த ராஜபக்ஷ	17	06-09-89	இ/கெடசலர் வித்தி யாலம்
38.	கே.ரூபசேன	18	02-08-89	இ/கொங்கட்டுவ வி.
39.	டபிள்யூ.ஏ.சரத்	17	18-08-89	..
40.	கே.ஜி.அனுர	19	19-11-89	..
41.	பிரியந்த சிறிபத்தன	17	13-12-89	தபரெல்ல வி. பகிரவ வி.
42.	டபிள்யூ.ஏ.உபதிஸ்ஸ	19	16-09-89	இ/ஓமல்பே வி.
43.	மித்ரசேன நாகொடகே	17	16-10-89	இ/தெரட்ட வி.
44.	என்.கருணாதாச	19	26-12-89	3ம் இலக்க மாணவ னின் மூத்த சகோதரன்
46.	என்.ஏ.ஜயதிலக	20	11-11-89	2ம் இலக்க மாணவ னின் சித்தப்பா முறை
47.	ஜி.டிபிள்யூ.நிமல் சாந்த விஜேசே கர	21	08-12-89	ஸ்ரீஜயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகம்
48.	டபிள்யூ.எம்.ஜிலகரத்தின பள்ள டார	24	20-08-89	மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகம்
49.	மலபதிதிரணகே சிறிசேன	27	14-08-89	எம்பிலிப்பிட்டிய வர்த்தகர்
50.	இசுல கொடியிலிகே பிரேமரத்தன		4-10-89	தேசிய கடதாசி கூட்டுத்தாபன ஊழியர் பிக்கு
51.	வண.எம்பிலிப்பிட்டிய சமங்கன தேரோ	31	9-10-89	..
52.	அபேவரணகே ககததாத	38	19-11-89	தபால்சேவை ஊழியர்
53.	நம்முனி ஆராச்சிகே ஜயதிலக	27	11-11-89	ஆசிரியர்
54.	ஜுதுங்க குணசேன	23	11-12-89	மாணிக்க விபாபாரி
55.	புதிரணகே அணிப் பேரேரா	25	18-12-89	..
56.	பொடிஅப்புவாமி விக்கிரமகே	49	19-12-89	விவசாயி
57.	எச்.யு.சந்திரலால்	24	24-12-89	..
58.	விஜேசேகர புதிரணகே நந்தசேன	32	26-12-89	சாரதி
59.	வீரதுங்க சமரவீர	30	07-01-90	..

1,2,3,,22,24,32,34,,46 இலக்கங்களையுடைய இம்மாணவர்கள் மேற்படி முகாமில் அடைத்து வைக்கப்பட்ட பின்னர் விடுவிக்கப்பட்ட டி.ஸ்டீபன் கூறியுள்ளார். (இவர் மேற்படி அட்டவணையில் 15வது நபரின் தகவல்.) மகன் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு வாரத்தில் இவர் விடுவிக்கப்பட்டார். ஆனால் பின்னர் மகலும், மகனுடன் படித்த ஏனைய நண்பர்களும் விடுவிக்கப்படவே இல்லை எனத் தெரிவிக்கிறார். இவர் எம்பிலிப்பிட்டிய காணாமல் போன பெற்றோர் சங்கத்தின் தலைவர்.

15வது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடும் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம்

1978 இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் இப்பொழுது தனது 15வது ஆண்டு நிறைவினை வண்டனிலும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கொண்டாடுகிறது. எண்பதுகளில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடியின் வக்கிரமான வளர்ச்சி பலரை நாட்டை விட்டு புகலிடங்களில் தஞ்சமடைய வைத்தது. இந்த நிலை கழகத்திற்கும் ஏற்பட்டது. 1985ல் வண்டனில் தஞ்சமடைந்த எம்.மஹ். சிவசுந்தர், கழகம் தனது கலைப்பயணத்தினை தொடர்ந்து மேற்கொண்டதன் மூலம் காத்திரமான ரசிகர் கூட்டத்தினை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையில் வளர்ந்த ரசிகர் கூட்டத்தினை முற்றாக இழந்து வண்டனில் திரும்பவும் முதலிலிருந்தே தொடங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

புகலிடத்தில் எமது மொழி, கலாசாரத்தைப் பேணும் அவாவும், சமூகப்பிணைப்பை இறுக்கமடையச் செய்யும் ஆவலும் எம்மவரிடையே ஓரளவு காணப்படுகிறது. சில கலை நிகழ்ச்சிகளும் அவ்வப்போது நடாத்தப்படுகின்றன. இருந்தும் சீரிய கலை வெளிப்பாடுகள் அருகிய நிலையே காணப்படு

கின்றன. ஐரோப்பிய வாழ்க்கையின் இயந்திரச் சூழலில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நாம் பெருமளவுக்கு தென்னிந்திய திரைப்பட மாயைகளிலும், அதற்கு ஒப்பான இந்நாட்டின் சீரழிந்த கலாசாரத்திலும் தஞ்சமடைகிறோம். இவற்றின் தொடர்ந்த ஆதிக்கம் எமது பிரக்கூயையும், சிந்தனையும் மழுங்கடிக்கச் செய்கிறது. இதனால் சுயமான கலை நிகழ்ச்சிகள் கூட இவ்வகையில் அழைந்துவிடுவது கவலைக்குரியதே.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் இலங்கையில் இயங்கி வந்த காலத்திலிருந்தே இச்சீரழிந்த கலாசாரப்போக்குகளிற்கு எதிராக குரல் கொடுத்து, சீரிய பல நாடகங்களை மேடையேற்றி காத்திரமான ரசிகர் குழாமை உருவாக்குவதில் வெற்றியும் கண்டு வந்துள்ளது.

புகலிட வாழ்வு தரும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் காரணமாக கலை ஆர்வம் கொண்ட பலரும் ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். ஊதியம் எதிர்பார்க்காமல் கலைப்பணிக்கு முன் வருபவர்கள் மிக மிகக் குறைவே. இப்படியான நெருக்கடிகளிலும் எந்தவிதமான அரசாங்க நிதி உதவியும் இன்றி, சுயாதீனமாக, அரசியல் கட்சி சார்பற்ற முழுக்க முழுக்க தமிழ் மக்களின் ஆதரவுடன் கழகம் இயங்கி வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் பல்

தப்பட்டது. இந்நாடகம், ஒரு சுயாதீனமான எழுத்தாளரின் ஆளுமையை ஆன்மாவை ஒரு ஒடுக்குமுறை அமைப்பு அழிக்க முயலும் அவலத்தினை கூறும், நாடகங்களாக 'மன்னிக்கவும்' எனும் பொதுத் தலைப்பில் இவை மேடையேறின. ஒடுக்குமுறை அமைப்பின் வக்கிரத்தையும், அந்த எழுத்தாளனைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஊழல்களையும் சுவாரசியமாக அம்பலப்படுத்தும் இந்நாடகங்கள், நாடக ஆசிரியரின் சுயசரிதைப்பாங்கானவையே. 1970 ல் சோவியத் ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தில் ஒரு வடிசாலையில் கூவியாளராக வேலை செய்த ஹாவல், ஆட்சியாளர்களின் தொடர்ந்த அச்சுறுத்தல்களுக்கும் தொந்தரவுகளுக்கும் ஆளாகி நொந்து போன நேர்மையான, மென்

பட்டிருந்தது. இக்கவிதா நாடக நிகழ்வு இதுவரை 20 மேடையேற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. 'தோழரே துப்பாக்கியை உயர்த்தும்...' என்கிற ஆரம்ப வரியையுடைய கவிதை பல மக்களின் மனதில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தி இருந்தது. வண்டனில் சில காலம் இருந்த 'தளபதி' ஒருவரின் மனதில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்திவிட்டதாக அவரே தனது வாய்மொழி மூலம் அக்கவிதா நாடக நிகழ்வில் பங்குபற்றிய கலைஞர்களிடம் கூறியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் வேறு சிலர் அக்கவிதையினை எடுத்து விட்டு நாடகத்தினை மேடையேற்றினால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் எனக் கூறி இருந்தனர். இக்கவிதா நாடக நிகழ்வின் மேடை உத்திகள்,

பாடல்கள் வளர்ந்தன மக்கியம் பெறகின்றன. சமூக உணர்வுடன் கவிஞன் சொல்லவரும் செய்திக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. பாடல் சொல்வதும் செய்தியை ரசிகனுக்கு கவையாக சொல்கிற சூழல் 'இசையினால் அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. பாடல் சொல்லவரும் செய்தியை ரசிகனுக்கு கவையாக சொல்கிற சூழல் இசையில் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. வளமிக்க எமது நாட்டார் இசையிலிருந்து இன்றைய தேவைகளுக்கு இயைய பரீட்சார்த்தமான இசை வடிவங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் தான், நவீன தமிழ் இசையின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிப்பவர்களாவோம். இக்கானசாகரத்தில் இடம் பெற்ற 'ஓ...வண்டிக்காரா' பாடல் மா.சத்தியமூர்த்தியின் குரலில் இன்றும் இலங்கை வானொலியில் இசைக்கப்படுகிறது. 'எழுபதுகளிலிருந்து தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்துடன் பாடிவரும் மா.சத்தியமூர்த்தியுடன், குகனேஸ்வரி நித்தியானந்தனும் சேர்ந்து இப்பாடல்களைப்பாடி இருந்தனர்.

இவை தவிர உலகப் புகழ்பெற்ற நடன அமைப்பாளரான 'அடம்டேரியஸ்' என்பவரின் நடன, நாடக பயிற்சல்கம் (Work-Shop) 1993 ஜூனில் வண்டனில் ஈஸ்ராம் என்கிற இடத்தில் நடன பெற வழிவகுத்தனர்.

அத்துடன் 1993 செப்டம்பரில் தமிழ் நாட்டு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான சுந்தரராமசாமியுடனான இலக்கிய சந்திப்பினை வண்டனில் வோல்தம்ஸ்ரோ கொமினிற்றி சென்ற ரில் நடத்தி இருந்தனர்.

மேலும் எதிர்வரும் 2ம் திகதி தொடக்கம் 10ம் திகதிவரை கவிறசாந்திலுள்ள BERN, ZURICH, ST.GALLEN, LAUSANNA, CHUR, LUGANO ஆகிய நகரங்களில் நாடக விழாக்களி

கவிதா நாடக நிகழ்வு

அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் புதிய முயற்சி

வேறு நாடக வடிவங்களையும், பிற மொழி நாடகங்களையும் வெவ்வேறு சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளையும் உள்ளடக்கிய நாடகங்களை தமிழ் ரசிகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது. அந்த வகையில் உலகப் புகழ் பெற்ற நாடகாசிரியர்களான அன்ரன் செக் கோவ், பேட்டோவ் பிறெஃக்ட், டெர்னெஸி வில்லியம்ஸ், அயனெஸ்கோ, கார்சியா லோர்க்கா, அலெக்சி அபு சோவ், வல்வால்-ஹுவெல் ஆகியோரது நாடகங்களையும், சிறந்த இந்திய நாடகாசிரியரான பாதல் சர்க்கார், கிரில் கர்னாட், மோகன் ராகேஷ், ரஞ்சித்ராஜ் செளத்தி, இந்திரா பார்த்தசாரதி, ந.முத்துசாமி ஆகியோரது நாடகங்களையும் தயாரித்தளித்துள்ளது.

அத்துடன் வண்டனில் தமிழ் சிறார்கள் மத்தியில், சிறுவர்களுக்கான நாடகத்தை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களுக்கு தமிழின் பாரம்பரிய கலை மரபை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியனவாகவும், ஆங்கிலச் சூழலில் வளரும் சிறார்களுக்கு தமிழ் மொழியை சரளமாகவே பேசி காத்திரமான தமிழ்க்கலாசாரச் சூழலில் வாழ்வதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் நமது பாரம்பரிய நாட்டுக்கூத்து, நாட்டார் இசை ஆகிய வற்றுடன் இணைந்த நாடகங்களான, மெளனகுரு எழுதிய தப்பி வந்த தாடி ஆடு, வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள், நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போன்ற சிறுவர் நாடகங்களை அவைக்காற்று கலைக்கழகம் மேடையேற்றி வெற்றியும் கண்டுள்ளது.

தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் இதுவரை 54 மேடையேற்றங்களை வண்டனில் நிகழ்த்தி உள்ளது. அவையாவன மழை, பார்வையாளர்கள், பசி, எரிகின்ற எங்கள் தேசம், (கவிதா பாடக, நிகழ்வு) யுகதர்மம், சம்பந்தம், முகமில்லாத மனிதர்கள், பவி, இடை வெளி, பாரத தர்மம், மன்னிக்கவும், திக்குத் தெரியாத காட்டில், இருதுயரங்கள், வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள், தப்பிவந்த தாடி ஆடு, நம்மைப்பிடித்த பிசாசுகள், கானசாகரம் (மெல்லிசை) ஆகும். இவற்றில் மன்னிக்கவும் பாரததர்மம், எரிகின்ற எங்கள் தேசம், பார்வையாளர்கள் ஆகிய நாடகங்கள் தவிர ஏனையவை அனைத்தும் இலங்கையில் ஏற்கனவே மேடையேற்றப்பட்டவையே.

இவை பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகம், மன்னிக்கவும் என்கிற நாடகம் பிரத்தியேக காட்சி, தரிசனம் என்கிற இருபகுதிகளாக, ஆனால் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பட்டதாகவே மேடையேற்றப்பட்டன. செக்கோல்லாவாக்கியா வின் ஜனாதிபதியாக இருந்த வல்லால் ஹாவெல் (தமிழில் - மணி) என்கிற சிறந்த இலக்கிய கர்த்தாவினால் எழு

மையான அபாயம் கொண்ட எழுத்தாளன் எதிர்கொள்ளும் இரண்டு வெவ்வேறு சம்பவங்களை இந்த நாடகங்களுடாக வெளிப்படுத்தினார். செக்கோல்லாவாக்கிய மொழியில் இந்த நாடகங்களின் மூலம் எழுதப்பட்டு இருந்தாலும் இதில் வரும் பாத்திரங்கள் எம்மவர்க்கும் ஏற்புடையன. இப்பாத்திரங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளும் நகைச்சுவையும், சந்தேகங்களும், பயங்களும், எதிர்பார்ப்புகளும், மனித உணர்வுகளும் எமக்கு அன்னியமானவை அல்ல - சிறப்பாக ஒடுக்கு முறை நிலவும் எந்த அமைப்புக்கும் இவை பொருந்தும்.

பிரபல வங்கமொழி நாடக ஆசிரியரான ரஞ்சித்ராஜ் செளத்திரியினால் பாரத தர்மம் எழுதப்பட்டது. இதன் தமிழ் மூலம் ஞானியால் எழுதப்பட்டு மேடையேறியது. உலகிலே தர்மநெறி தவறாத மாபெரும் மன்னனென எவ்வோராலும் அழைக்கப்பட்ட, பஞ்ச பாண்டவர்களின் மூத்த அண்ணன் தருமன் தாமதுரியோதனின் வஞ்சகவலை

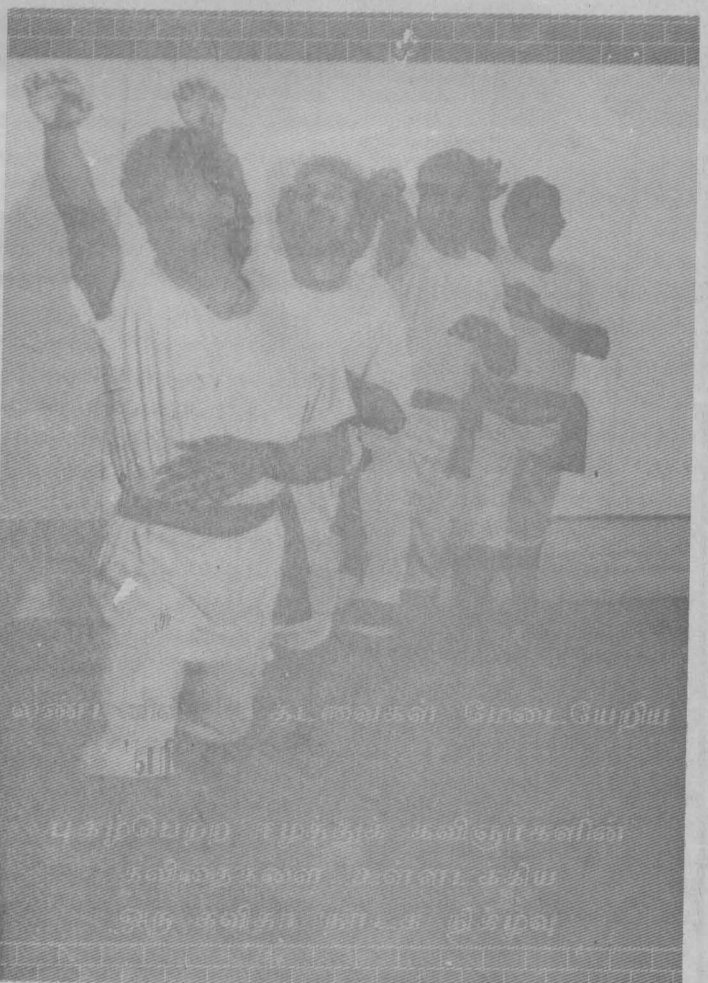
சாருகேசி

யிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக, ஒரு அப்பாவிச் சண்டாளக் குடும்பத்தினரை அரக்கு மாளிகைக்கு விருந்துக் குடி அழைப்பிடுத்து. விருந்து முடிந்து அவர்கள் உண்ட களைப்பில் கண்ணயர்ந்த வேளையில், அவ்வர்க்கு மாளிகையை அக்கினித்தேவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, தாம் சுரங்கப்பாதை வழியாக தப்பித்துவிடுகிறார்கள். பின்னர் இச்சண்டாளக் குடும்பத்தினை தேவலோகத்திற்கு செல்லும் வழியில் சந்திக்கிறார்கள். அச்சண்டாளக் குடும்பம் தருமரை நோக்கி, யுதிஸ்திரா நீயுமா இப்படி செய்கிறாய் என்று கேட்டதற்கு, இது தர்ம தேவனின் முடிவு. இது சத்தியத்தின் முடிவு, தான் வெறும் கருவி என்று மட்டும் தான் பதிலளிக்கிறான்.

எரிகின்ற எங்கள் தேசம் 'கவிதா நாடக நிகழ்வுகள்' இது கவிதா நிகழ்வி லிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஈழத்து கவிஞர்களான மகாகவி, சிவசேகரம், பொன்னம்பலம், முருகையன், குறிஞ்சித்தென்னவன், யேசுராசா, நுஃமான், வாசுதேவன், சண்முகம் சிவலிங்கம், இளவாலை விஜயேந்திரன், சேரன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், செழியன், கௌதமன், நீலாவணன், நிர்மலா, அனிச்சா, சங்கரி, சிவரமணி, மைத்திரேயி, புலனம், சோலைக்கிளி, மல்லிகா போன்றோர்களால் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளை நாடக வடிவில் தொகுத்து, அதற்கு இசைவடிவமும் கொடுக்கப்

புளியமைப்பு, பாடல்கள், இடையிடையே வந்து போகும் ஓவியங்கள் யாவும் இக்கவிதா நாடக நிகழ்விற்கு நன்கு மெருகூட்டியிருந்தது. மேலும் இப்படியொரு கவிதா வடிவினை தமிழ் நாடக உலகிற்கு முதன் முதலில் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் தான் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

மேலும், வண்டனில் இந்திய சினிமா பாடல்களும் கர்நாடக சங்கீதமும் அடிக்கடி மேடைகளில் இசைக்கப்பட்டு வருகின்றன. சொந்தமான இசையமைப்பில் எம்மவர்கள் பாடுவது

குறைவு. பொதுவாக கர்நாடக இசை அறிவு உள்ளவர்கள் பலர் ஆக்கபூர்வமான மெல்லிசைத்திறையில் தீவிரமாக ஈடுபடுவது இல்லையென்றே கூறலாம். ஈழத்து கவிஞர்களான மகாகவி, நீலாவணன், சிவசேகரம், சண்முகம் சிவலிங்கம், நிர்மலா, வாசுதேவன், முறித்தியானந்தன் ஆகியோரது பாடல்களுக்கு இசை அமைத்து 'கானசாகரம்' என்ற நிகழ்ச்சியினையும் தயாரித்து இசைத்துள்ளனர். வளமான சாஸ்திரீய கர்நாடக சங்கீத மரபும் செழுமை மிகுந்த நாட்டார் இசை மரபும் கொண்ட எங்கள் மத்தியில் மெல்லிசை மலின்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மெல்லிசைப்

னையும் நடத்த உள்ளனர். இதில் மேற்குறிப்பிட்ட நாடகங்களுடன் மாவை நித்தியானந்தன் எழுதிய 'ஐயா இலச்சன் கேட்கிறார்' ஆங்கில மொழி மூலம் 'கரோல் பின்னர்' எழுதிய (தமிழில் மணி) 'போகிற வழிக்கு ஒன்று' ஆகிய புதிய நாடகங்களும் இடம் பெற உள்ளன.

'ஒடுக்கு முறை நிலவும் அமைப்பில் சித்திரவதைக்குட்படும் ஒரு அப்பாவிக்கைதியும் அவரது மனைவியும் மகனும் மாறி மாறி வேதனைக்குட்படுத்தப்படுவதை 'போகிற வழிக்கு ஒன்று' சித்திரிக்கிறது.

ஆயுதமேந்திய குழுக்களால் கடத்தல்

இராணுவம், பாதுகாப்புப்படை யின் சில பிரிவுகள் கொழும்பில் சில ரகசிய இடங்களில் வதைமுகாம்களை வைத்து நடத்துவதாக சர்வதேச மன் னிப்புச் சபைக்குறிப்பு ஒன்று குற்றம் சாட்டுகிறது. ஆயுதமேந்திய குழுக்க ளால் கைது செய்யப்படும் தமிழர்கள் கண்காட்டப்பட்ட நிலையில் கடத்திச் செல்லப்பட்டு இத்தகைய இடங்களில் வைத்து விசாரிக்கப்படுவதாகவும், புலிகளுடன் தமக்கு தொடர்பு இருப்ப தாக ஒப்புக் கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தப் படுவதாகவும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டுவோர் யார் எனத் தம்மை இனம் காட்டிக் கொள்வதில்லை என குறிப்பிடும் மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை இவற்றுக்கு அரசு படைகளே காரணமாக இருக்க வேண்டும் எனத் தெரிவிக்கிறது.

கொள்ளப்பிடிப்பில் உள்ள இந்திய உயர்ஸ்தானிகராலயத்திற்கும், அமெரிக்க தகவல் தொடர்பு நிலையத்திற்கும் பின்னால் உள்ள ஒரு இரகசிய முகாம் ஒன்றில் பல தமிழர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதாக அவ்வறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

இதுதவிர, சில சலுகைகள் இராணுவ உளவுப்பிரிவுத் தலைவரின் கீழ் இயங்கும் விசேட நடவடிக்கை பிரிவினால் (இதற்கு நேரடியாக N.I.B தேசிய புலனாய்வுத்துறையுடன் தொடர்பிருக்கிறது.) நடத்தப்பட்டுள்ளதாகவும் இப்பிரிவு கொழும்பில் பொலிஸ் ஒத்தழைப்புடன் இயங்கி வருவதாகவும் தெரிய வருகிறது. இவற்றில் அங்கம் வகிக்கும் சிலர் P.L.O.T யின் உறுப்பினர்கள் எனவும், இவர்கள் நரகம் புக்கயிரத நிலையத்திற்கு அருகில் வனவாசல என்னும் இடத்தில் ஒரு வீட்டைத் தமது அலுவலகமாக உபயோகிப்பதாகவும் தெரிவித்துள்ளது.

அரசாங்கம் இத்தகைய இரகசிய தடுப்புக்காவல்களில் தமக்கு எவ்வித சம்பந்தங்களும் கிடையாது எனவும் இத்தகைய சட்டவிரோத கைதுகளைச் செய்பவை தமிழர்க்கு முக்கியம் எனவும் கூறுகிறது. ஆனால் இராணுவ பாதுகாப்புச் செயலாளரோ தமிழர்க்கு முக்கியம் தமக்கு புலிகளை அடையாளம் காட்டுவதில் மட்டுமே உதவி வருகிறார்கள் எனக் கூறுகின்றார் என்றும் மேலும் அவ்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

விடுதலைச் சான்றுப்பத்திரம் வழங்கப்படுவதே இல்லை

தனித்துமான தகவல்களின் அடிப்படையில் மட்டும் பொலிஸார் கைதுகளை நியாயப்படுத்துவார்களானால், மீண்டும் கைது செய்வதும், விடுவிப்பதும் என்ற, இவ்வகையான பொருத்த மில்லாத பிரச்சினைகளை பெரியளவில் தவிர்க்கலாம். இவர்கள் ஒரு மனிதனை மீண்டும் கைது செய்யாமல் விடுவதன் மூலமும் NIB, CID, CDB யிடம் அதே அறிக்கையைத் தரும்படி கட்டளையிடாமல் விடுவதன் மூலமும், பொலிஸார் தமது சொந்த வேலைப் பழுவைக்கூட குறைக்க முடியும். பொலிஸார், "விடுவித்ததற்கான சான்றுப்பத்திரங்களை" (Release certificates) விநியோகிப்பார்களானால், தேவையில்லாத மீள் கைதுகளைக்கூட, விட்டு விட முடியும்.

யார் ஒருவர் விசாரணையின் பின் விடுவிக்கப்படுகிறாரோ அப்பொழுது, "இவர் விசாரிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்படுகின்றார்" என்ற சான்றுப்பத்திரமும்,

இத்துடன் விசாரித்தவரதும், விடுவித்தவரதும் விபரங்களும், பொலிஸ் நிலையமும் அடங்கி இருக்க வேண்டும் என்பவற்றுடன் பிரதம மந்திரி, தமிழ் கட்சிகளுடன் 1993 ஜூன் 10ம் திகதி உடன்பாட்டுக்கு வந்தார். கொழும்பு DIGP இதுபோன்ற விடுதலைச் சான்றுப்பத்திரங்கள் விடுவிக்கப்பட்டதடுப்புக்கைதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது என ச.ம.ச யிடம் கூறினார். எது எப்படியோ இது போன்ற விடுதலைச் சான்றுப்பத்திரங்கள் ஒன்றுதானும் வழங்கப்பட்டதை, ச.ம.சபையால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. இவற்றுக்கு முரண்பாடாக பல தடுப்புக்கைதிகளின் பிரச்சினைகளில் அவர்களால் விடுதலைச் சான்றுப் பத்திரம் கேட்டபோது அது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் அப்படி ஒன்றும் நடைமுறையில் இல்லை. எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. நீதிமன்றத்தால் விடுவிக்கப்பட்ட சில தடுப்புக்கைதிகளின் பிரச்சினைகளில் நீதிபதியின் கட்டளைப் பிரதியொன்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்கலாம். ஆனால் இதன் பெறுமதி வரையறுக்கப்பட்டது.

வாக்குமூலம் தமிழில் பதியப்படுவதே இல்லை

கொழும்பு உட்பட பல பிரதேசங்களிலும் தமிழ் பேசும் பொலிஸாரின் பற்றாக்குறையும் பல கஷ்டங்களுக்கு காரணமாகின்றது. மற்றப்படி இப்பிரச்சினைகள் அதே இடத்தில் தீர்க்கப்படக்கூடியவை. எந்த மொழியில் வாக்குமூலம் கொடுக்க வேண்டும், என்பதைத் தடுப்புக்கைதிகளே தீர்மானிக்க வேண்டும் என்ற உடன்பாட்டை கடந்த ஜூன் 10ம் திகதி தமிழ் கட்சிகளுடனான சந்திப்பில் பிரதமர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதனை பெருமளவு பொலிஸார் புறக்

கணிக்கின்றனர். சிறிலங்காவின் பொதுவான சட்டம் கூட, மக்கள் விசாரணைக்குள்ளாக்கப்படும் போது, அவர்களுடைய சொந்த மொழியிலேயே வாக்குமூலம் கொடுப்பதற்கான உரிமையைத் தருகின்றது. பொலிஸ் நிலையங்களில், தடுப்புக் கைதிகள் விசாரணைக்குள்ளாகும் போது, பெருமளவு சிங்களமொழியும் சிறிதளவு தமிழ் மொழியும், இடைக்கிடை ஆங்கிலமும் பேசப்படுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பல பிரச்சினைகளில் தடுப்புக் கைதிகள் சிங்கள மொழியை விளங்கிக் கொள்வதில்லை. அவ்வது இவருவான கேள்விகளுக்கு கூட, சிங்கள மொழியில் விளக்கம் கொடுக்க முடியாதுள்ளனர். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் தமிழ் கைதிகளின் வாக்குமூலம் சிங்கள மொழியிலேயே பதிவு செய்யப்படுகிறது. சில வேளைகளில் மட்டும் அதில் சில விடயங்கள் வாயால் தமிழில் கூறப்படும். இதற்கும் அவர்கள் ஒரு கைதியைப் பாவிப்பது உண்டு.

அறிக்கைகள் சிங்கள மொழியிலேயே இருக்கின்றன எனினும், சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை விபரங்களை யாவது அவர்களால் விளக்கக்கூடிய பேச்சுக்கூடிய மொழியில் தடுப்புக்கைதிகள் பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு.

பல வழக்குகளில் தமிழ் தடுப்புக் கைதிகள் எதையாவது செய்வதற்கு கூடப் பயப்படுகின்றனர். அதனால் கேள்வி இல்லாமல் அறிக்கையில் கையொப்பம் வைக்கின்றனர். துரைசிங்கம் அன்டனி ஜெகநாதன், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன செய்தியாளர், புறக்கோட்டை பொலிஸ் நிலையத்தில், தடுப்புக்காவலில் இருந்த போது சிங்களத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த தனது வாக்கு மூலத்தில் கையொப்பம் வைக்க மறுத்தார். இந்த மொழியை அவரால் வாசிக்க முடியாததால் தனது வாக்கு மூலத்தை தமிழில் எழுதித் தரும்படி கேட்டார். பொலிஸார் அவரது வேண்

டுகொளை மறுத்தனர். "நீ கையொப்பம் வைக்காவிட்டால், தடுப்புக்காவலில் வைக்க என்னால் முடியும். பிறகு உனக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும்" என பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி மிரட்டியதனால் பின்னர் து.அ.ஜெகநாதன் வாக்கு மூலத்தில் கையொப்பம் இட்டார்.

தமிழ் தடுப்புக்கைதிகள், தமிழில் கேள்வி கேட்கப்படுவதற்கான உரிமை இருக்கின்றது. அவர்கள் விரும்பினால், வாக்குமூலத்தை தமிழில், சிங்களத்தில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் பதிவு செய்யும்படி கேட்கலாம் என கொழும்பு DIGP ச.ம.சபையிடம் கூறியிருந்தார். அதனால், விடுவிக்கப்பட்ட தடுப்புக்கைதிகளின் அனுபவத்தில் இந்த உரிமை நடைமுறையில் அமல்படுத்தப்படவில்லை என சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை கூறியிருந்தது.

இந்திய உயர்ஸ்தானிகராலயத்திற்கும் அமெரிக்க தகவல் நிலையத்திற்கும் பின்னால்

அரசின் ரகசிய வதை முகாம்!

1993 ஒக்டோபர் 2ம் திகதி பம்பலப் பிட்டியிலுள்ள "லொட்ஜ்" ஒன்றிலிருந்து அருள்பு ஜூட் அருள்ராஜ் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டார். 1993 டிசம்பர் 15ம் திகதி குற்றப்புலனாய்வுப் பகுதியினரிடம் (CID) ஒப்படைக்கப்படும் வரை, கொழும்பில் அனுமதியற்ற இரு இடங்களில் இவர் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்படுகின்றதாக சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை அறிக்கை கூறுகின்றது.

முதலாவது இடத்தில் தடுப்புக்காவலில் இருந்த போது இவர் துன்புறுத்தி, கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதாகவும், இந்த இடமானது கொள்ளப்பிடிக்காலிவீதிக்கு அருகில், கடற்கரை ஓரமாக உள்ள இராணுவ முகாம் என்றும் அறியப்படுகின்றது. அ.ஜூட் அருள்ராஜ், இந்த முகாமில் - இரண்டு மாதங்களுக்கான தடுப்புக்காவலில் இருந்துள்ளார், அப்பொழுது, நிர்வாகமாக கண்கள் கட்டப்படும், கை, கால்நீள் கட்டப்பட்ட நிலையிலும் இருட்டறையில் வைக்கப்பட்டார். இவர, நாள்நாறும் தாக்கப்பட்டார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவர் கூரையில் கட்டி தொங்கவிடப்பட்டு, இரும்பு வெட்டும் கத்திகளால் இவரது பிறப்புறுக்கள் வெட்டப்பட்டன.

சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை இவர் தொடர்பாக விசாரித்த போது, பாதுகாப்பு அமைச்சு அருள்பு ஜூட் அருள்ராஜ் 1993 அக்டோபர் 24 ம்

திகதி கைது செய்யப்பட்டு, டிசெம்பர் 15ம் திகதிவரை பனாகொடை இராணுவ முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்தார் எனவும் பின்பு, மேலதிக விசாரணைகளுக்காக புலனாய்வுத்துறையினரிடம் கையளிக்கப்பட்டார் எனவும் தெரிவித்தது.

தொடரும் மோசடிகளும் 17வது அவசரகால சட்டவிதிக்களுக்கமைய, பாதுகாப்புப்படைகளுக்கு கைது செய்வதற்கும், தடுப்புக்காவலில் வைப்பதற்குமான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டமையுமே இவ்வாறான சம்பவங்களுக்குக் காரணம் என சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை கருதுகிறது.

பாதுகாப்பு அமைச்சு, அ.ஜூட் அருள்ராஜ், ஒக்டோபர் 24ம் திகதியில் இருந்து டிசெம்பர் 15ம் திகதி வரை பனாகொடை இராணுவ முகாமில் தான் இருந்தார், எனக் கூறுகின்றது. 1993 ஜூன் தடுப்புக்காவல் அறிக்கையில் உள்ள அதிகாரபூர்வமான இடங்களில் பனாகொடை இராணுவ முகாம் இருக்கவில்லை. அதனால் தடுப்புக்காவல் கைதிகளை அங்கு வைத்திருக்க முடியாது. அவசரகாலசட்ட விதியின் (ER19(8)) கீழ் இந்த மாதிரி இடங்களில் யாரையும் தடுத்து வைப்பது சட்டத்தை மீறிய குற்றமாகும்.

பனாகொடை இராணுவ முகாம் தடுப்புக்காவலில் வைப்பதற்கான அதிகாரபூர்வமான இடமாக இருந்தால் கூட அ.ஜூட் அருள்ராஜ்ஜை அங்கே கொண்டு சென்றிருக்க முடியாது. அவசரகால சட்டவிதிக்கு (ER18(1)) அமைய, தெற்கில் இராணுவத்தால் கைதுசெய்யப்படும் சந்தேகநபர், அருகில் உள்ள பொலிஸ் நிலையத்தில் 24 மணி நேரத்துக்குள் கையளிக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பு அமைச்சு தான் வெளியிட்ட செய்தியின்படி அ.ஜூட் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு, 51 நாட்கள் வரைக்கும், பொலிஸில் ஒப்படைக்கப்படவில்லை இவருடைய சொந்த வாக்குமூலத்தின்படி, 75 நாட்களின் பின்பு தான் பொலிஸ் பாதுகாப்புக்கு மாற்றப்பட்டார்.

சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை அ.ஜூட் அருள்ராஜின் தடுப்புக்காவல் தொடர்பாக மனித உரிமைகளுக்கான நடவடிக்கை குழுவிற்கும் அறிவிக்கவில்லை எனக் கூறுகிறது. அவசரகாலச் சட்ட விதிகளின் கீழ் (ER18(7)) கைது செய்யப்படும் நபர் தொடர்பாக பாதுகாப்பு செயலாளர் மனித உரிமைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை குழுவிற்கு அருள்ராஜ்ஜின் உறவினர் ஒருவர் மூலமாக டிசம்பர் மாத நடுப்பகுதியில் கைது தொடர்பாக அறியக் கிடைத்தது.

கொள்ளப்பிடிக்காலிவீதியில் இந்திய உயர்ஸ்தானிகாரியாலயத்திற்கும் அமெரிக்க செய்திப் பணியகத்திற்கும் பின்னால் கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள இரகசிய இடம் ஒன்றில் மக்கள் பலர் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர் என சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை வெளியிட்ட அறிக்கைக்கு அரசாங்கம் எதுவிதமான பதிலுமளிக்கவில்லை. இது ஒரு இராணுவ முகாமாகக் கருதப்படுகிறது, முறையற்ற தடுப்புக்காவலினால் இராணுவப்பாதுகாப்பில் இருந்த காவல்களில் இவர் துன்புறுத்தப்பட்டார் என்ற கூற்றுக்கு இதுவரை யாரும் பொறுப்பேற்கவில்லை.

ஜூட் அருள்ராஜ் கடத்தப்பட்டது தொடர்பாக சரிநிகர் 36 இல் எழுதியிருந்தது வாசகர்கள் அறிந்ததே.

உரோம ராச்சியத்தைப் பற்றியும் இங்கிலாந்தின் பேரரசைப் பற்றியும் படிக்கின்ற எங்கள் மாணவர்கள் எவ்வளவு, துட்கைமுனு, கதிர்காமம், முனிஸ்வரம், மகியங்களை டுற்றி அறியாதிருப்பது கவலைக்குரியது".

1906இல் இலங்கைக்கு என ஒரு பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென வற்புறுத்த

கொண்டு அதனை எவ்வாறு வளர்க்கலாம் என்பது பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை. கலாசார ரீதியாக இலங்கை மக்களில் பாரம்பரிய கலாசாரம் பற்றியோ, அங்கு வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு இனங்களின் கலாசாரங்களைப் பின்பற்றியோ, அது வளர்க்கப்பட வேண்டிய தன் அவசியம் பற்றியோ எதுவும் கூறவில்லை. மாறாக பிரித்தானியக் கலா

என்ற கருத்துருவாக்கத்தையும் ஏற்படச் செய்தனர். இவ்வழியர் குழாம் சமுதாயத்தின் மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்ததாகவும் இருந்ததினால் அவர்கள் சமுதாயத்தின் மேல் ஆதிக்கமு செலுத்தக்கூடிய நிலையையும் தோற்றுவித்தனர். இதன் பின்னர் இவ்வழியர் குழாம் அரசியல் நிர்வாகத்துறையில் பலம்வாய்ந்ததாக ஆகிய போது சாதா

சாதாரணத் தேசிய உடையுடன் செல்பவர்களைப் பார்க்கிலும் ஆங்கில உடையுடன் செல்பவர் உயர்ந்தநீராக மதிக்கப்படுகின்றார்கள். சுயமொழிப் பாடத்திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் கூட ஆங்கில மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களே சிறந்த கற்கையாளராக கருதப்படுகின்றார்கள். நேர்முகப் பரீட்சைகளில் ஆங்கிலத் தகைமை

சட்டத்தரணிகளாக இருப்பதே ஒரு தகமையாகக்கூட கருதப்பட்டது. (பட்டதாரியான முன்னாள் பா.உ.துரைத்தினம் தன்னை ஒரு சட்டத்தரணியாக்கிக் கொண்டார்) தற்போது தமிழ் மக்களின் போராட்டம் பரிணமித்துள்ளதால் இந்நிலை சற்றுக் குறைந்திருந்தாலும் முற்றாக நீங்கியுள்ளது எனக் கூறமுடியாது. ஆங்கிலத்தில் கையொப்பமிடுவதை

இலங்கையின் அரசியலமைப்புக்களும் இனப்பிரச்சினையும் - 7

திப் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து இது.

ஆங்கிலேயருடைய காலனித்துவ ஆட்சியும் அதனை நிலை நிறுத்துவதற்கு உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வியும் எங்கள் மக்களை உளவியல் ரீதியாகவும் அடிமைப்படுத்தி வைத்துள்ளது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதே அருணாசலத்தின் மேற்கண்ட கூற்றின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கிலேயர் கோல்புறாக் அரசியல் திட்டத்தினூடாக ஆங்கிலக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்திய போது இலங்கை மக்களுக்கு கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும் என்ற அக்கறை காரணமாக அதை அறிமுகப்படுத்தவில்லை. மாறாக காலனித்துவ ஆட்சியை உள்ளூர் மக்கள்

சாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட நாகரீகம் அற்ற பண்பாட்டம்சங்களே இங்கு நிலவுகின்றன என்ற எண்ணப் போக்கிலேயே இவை வளர்ந்தன. பரீட்சைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட இலங்கை அரசாங்கம் நடாத்துகின்ற பரீட்சைகள் என எதுவும் இருக்கவில்லை. லண்டன் பரீட்சைகளுக்கே மாணவர்கள் தயாராக வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். லண்டன் பரீட்சைகள் அனைத்தும் பிரித்தானியக் கல்வி அமைச்சின் பாடத்திட்டத்திற்கு அமையவே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

பொருளாதார ரீதியாக இதன் தாக்கம் நீண்ட காலத்திற்கு இலங்கையைத் தங்கியிருந்ததில் நிலையில் வைத்திருக்க முற்பட்டது. கல்வி, இலங்கையின்

ரண மக்களின் பிரச்சினைகளில் அக்கறை கொள்ளாது தங்களுடைய நலன்களில் மட்டும் அக்கறை செலுத்தக் கூடிய வகையில் தீர்மானங்களை எடுத்தது. 1931ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தின் மூலம் சர்வஜன வாக்குரிமையை அறிமுகப்படுத்த டொனமூர் குழுவினர் முன்வந்த போது இவ்வயர் குழுமைச் சேர்ந்தவர்கள் அதனை எதிர்த்தமை இதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

ஆங்கிலக் கலாசாரத்தைப் பரப்புவதில் என்ற நோக்கத்தைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலேய அரசு சிறந்த வெற்றியை ஈட்டியுள்ளது என்றே கூற வேண்டும். இன்று இலங்கையின் ஆடைகள் தொடக்கம் கொண்டாட்டங்கள் வரை

உடையவர்களுக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த நிலைமை இன்றுவரை நிலவவே செய்கிறது.

ஆங்கிலத் தகைமை இல்லை என்பதற்காக பட்டாரிகளுக்கு வேலை வழங்குவதற்கு தனியார் கம்பனிகள் பல அரசு சார்புக் கொள்கைத் திட்டமிடல் அமைச்சின் செயலாளர் பாஸ்கரலிங்கம் வற்புறுத்தியும் கையை விரித்திருந்தன.

இதன் பிரதான விளைவு என்னவென்றால் இலங்கைச் சமூகத்தின் தேசிய தன்மைகள் சிதைக்கப்பட்டதேயாகும். இலங்கையின் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் தேசியத் தன்மைகளும் சிதைக்கப்பட்டன. தேசிய இனங்களின் உயர்

பெருமையாக இன்றும் தமிழர்களில் பலர் கருதுவது இதனை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

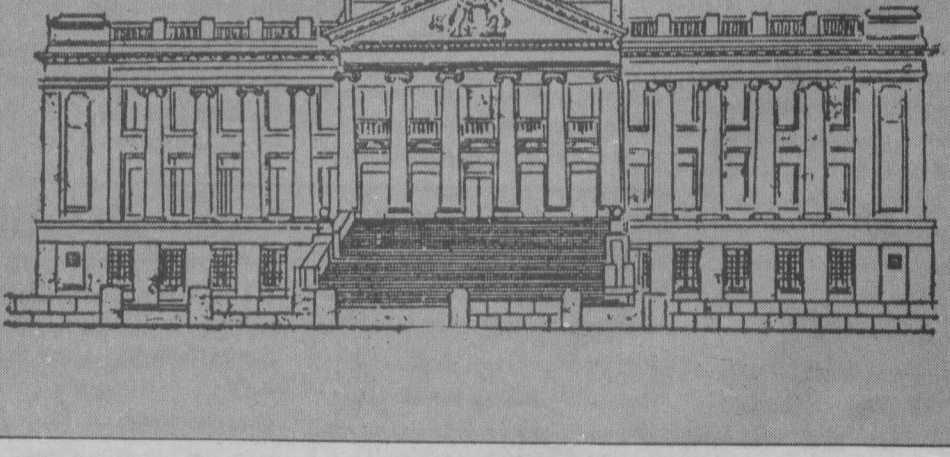
மொழி என்பது ஒரு சமூகத்தின் உயிர் நாடி. அது ஒரு சமூகத்தை சமூகமாக இயங்கச் செய்கின்றது. சிந்தனையைச் சீராக்குகின்றது. இச்சீராக்கத்தின் வழி சமூகத்தின் உற்பத்தி ஆற்றலை வளர்க்கின்றது. ஆங்கில மொழியின் அறிமுகம் எமது தேசிய சமூகங்களை சீரழித்தது அதன் சிந்தனையாற்றலை சீரழித்தது. விளைவு எமது சமூகம் தனக்கான சுயம், சுயத்துக்கான தேடல் என்பவற்றில் நீண்டகாலம் பின்தங்கி விட்டது.

***

கோல்புறாக் கொண்டு வந்த ஆங்கில மயம்

சேர். பொன். அருணாசலம்

மத்தியில் நிலைநிறுத்தவும், காலனித்துவ நிர்வாக சேவையின் இடைமட்ட உத்தியோகங்களுக்கு ஆட்களைச் சேர்க்கவும் அதனை அறிமுகப்படுத்தினர். காலனித்துவ நிர்வாக சேவைக்கு இங்கிலாந்தில் இருந்து ஆட்களை வரவழைப்பதாயின் அவர்களுக்கு உயர்ந்த வசதிகளும் உயர்ந்த சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் ஏற்படும் செலவுச் சுமையைத் தவிர்ப்பது ஆட்சியாளர்களின் முக்கிய கவனமாக இருந்தது.

இந்த வகையில் ஆங்கில மொழிக் கல்வி மூன்று விதமான நோக்கங்களை தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

1. ஆங்கிலேயப் பாடத்திட்டத்தை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்துதல்.
2. ஆங்கிலேய நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்துதலும் மக்களை அதனை அங்கீகரிக்கச் செய்தலும்.
3. ஆங்கில மத, கலாசாரத்தைப் பரப்புதல்

முதலாவது நோக்கத்தின் அடிப்படையில், பிரித்தானிய பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படும் பாடத்திட்டங்கள் இலங்கைப் பாடசாலைகளின் பாடத்திட்டங்களாக்கப்பட்டன. உயர்கல்விக்கான ஆயத்தங்கள் பிரித்தானியப் பல்கலைக்கழகங்களை நோக்கி அதனை மையமாக வைத்துக் கட்டியெழுப்பப்பட்டன. இதனாலேயே இலங்கை மாணவர்கள் பிரித்தானியாவைப் பற்றி அறிந்தவர்க்கு இலங்கையைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை என அருணாசலம் குற்றம் சாட்டினார்.

இப் பாடத்திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட விளைவு நீண்டகாலத்திற்கு நவலைப்படும் அளவுக்கு மிக மோசமானதாக இருந்தது. வழங்கப்பட்ட கல்வி இலங்கை மக்களின் சமூக, கலாசார, பொருளாதார அம்சங்களை உயர்த்துவதற்கு எந்த விதத்திலும் உதவவில்லை. சமூகரீதியாக இலங்கைச் சமூகங்கள் பற்றிய அறிமுகத்தையோ அச்சமூகங்களுக்கு இடையிலான ஐக்கியத்தைப் பற்றியோ, ஒவ்வொரு சமூகத்தின் தனித்துவத்தையும் அங்கீகரித்துக்

அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதில் எந்தவித ஊக்குவிப்பையும் செய்யவில்லை. இதனால் இலங்கையின் பாரம்பரிய விவசாயம் வீழ்ச்சியுற்றது. மன்னராட்சிக் காலத்தில் பேணப்பட்ட குளங்களும், கால்வாய்களும் தூர்ந்து போக விடப்பட்டன. சமூகத்தின் முன்னேறிய பிரிவினர் ஆங்கிலக் கல்வியிலும் அதன் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற வெள்ளை உடைத் தொழில்களிலும் அக்கறை செலுத்தியதினால் விவசாய வளர்ச்சியில் ஊக்கம் காட்டவில்லை. முன்னேறிய பிரிவினர் ஊக்கம் காட்டாத போது அது இயல்பாகவே கீழான நிலைக்குச் சென்றது. இதன் விளைவு வெளிநாடுகளுக்குத் தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்த இலங்கை தனது உணவுத் தேவைக்கு வெளிநாடுகளில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

தொழில் நுட்பத்தை பொறுத்தவரையிலும் கூட மன்னராட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின் சுதேச தொழில்நுட்பம் நன்கு வளர்ச்சியடைந்த ஒன்றாக இருந்தது. அதன் கட்டிடக் கலை வளர்ச்சிக்கு அநுராதபுரம், பொலன்னறுவைக் கட்டிடங்கள் இன்றும் சான்று பகர்கின்றன. மன்னர்களும் அதன் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் காட்டுகின்றன. ஆனால், பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயப் பாடத்திட்டங்கள் அதற்கு எந்த வித ஊக்குவிப்பையும் வழங்கவில்லை. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், கைத்தொழில் வளர்ச்சியும் அழிந்து போக விடப்பட்டன.

ஆங்கிலக் கல்வியினூடாக ஆங்கில நிர்வாக முறைக்கு தயார்படுத்துதல் என்ற பிரித்தானியரின் நோக்கத்தைப் பொறுத்த வரை அதுவே ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகத்தின் பிரதான இலக்காகவும் இருந்தது. இதனூடாகத் தங்களுக்கு விசுவாசமாகச் சேவை செய்யக் கூடிய தங்களுக்குத் துதி பாடுகின்ற ஊழியப் பரம்பரை ஒன்றை அவர்கள் உருவாக்கினர். இவர்களினூடாகத் தங்களினுடைய நிர்வாக முறையே உலகிலுள்ள நிர்வாக முறைகளில் சிறந்தது

செம்பாட்டான்

அக்கலாசாரம் ஊடுருவி உள்ளதை அவதானிக்க முடியும். அவர்கள் விரும்பினால் கூட கழட்டி விட முடியாத அளவுக்கு அவர்களின் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாக ஆங்கிலக் கலாசாரம் ஊடுருவி உள்ளது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் ஆங்கிலக் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுவார்கள் உயர்ந்த மனிதர்கள் என்ற எண்ணக் கரு மக்கள் மத்தியில் ஆழமாகப் பதிய விடப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கிலம் படித்த அரச அலுவலர்களுக்கும் கால்சட்டை போட்டவர்களுக்கும் கிராமப்புறங்களில் கொடுக்கும் மரியாதை இதனையே காட்டுகின்றது.

வர்க்கத் தலைமை இதனை நோக்கி முதலில் தள்ளப்பட்டது. இதனால் அவர்கள் மத்தியில் ஓர் மேல் நிலையாக்கப்பட்ட கலாசாரமாக இவ் ஆங்கில கலாசாரம் வளரத் தொடங்கியது. காலப்போக்கில் சாதாரண மக்களும் இதனை நோக்கித் தள்ளப்பட்டனர். அதன் பின்னர் சமூகத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கலாசாரமாக இது மாறியது. தமிழ்த்தேசிய இனத்தைப் பொறுத்தவரை அதற்குத் தலைமை வகிப்பதற்கு கூட ஆங்கிலத் தகைமை அவசியம் என்ற ஒரு நிலை தோன்றியது. தமிழ்க்காங்கிரஸ், தமிழகக்கட்சி, தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி என்பவற்றின் தலைவர்களாக இருப்பதற்கு பலர் ஆங்கிலம் படித்த

இது வரையான இதழ்களில் கோல்புறாக் அரசியற் திட்டத்தைப் பற்றியும், இனப்பிரச்சினையில் அதன் பாதிப்புப் பற்றியும் இலங்கையில் பேரினவாதத்திற்கான அடித்தளம் இவ்வரசியற் திட்டத்தின் மூலமே இடப்பட்டது என்பதையும் அவ் அடித்தளம் இவ்ருவில் குவையாத அளவுக்கு பலமானதாக இருந்தது என்பதையும் கவனித்தோம். தொடர்ந்து வந்த அரசியற் திட்டங்கள் அப்பேரினவாதத்தை வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டன. இவ்வளர்ச்சிப் போக்கில் ஒவ்வொரு அரசியல் திட்டமும் தமது பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தன. அப்பங்களிப்புகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதை அடுத்தடுத்த இதழ்களில் பார்ப்போம்.

